

Arrest

nr. 337 082 van 3 december 2025
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. GAKWAYA
Le Lorrainstraat 110
1080 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, op 20 juni 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie van 23 mei 2025 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. GAKWAYA en van advocaat L. ASSELMAN, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoeker kwam in 2012 naar België met een visum lang verblijf type D, met het oog op de gezinshereniging met zijn Belgische moeder.

Op 5 mei 2012 werd de verzoeker in het bezit gesteld van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie (F-kaart), dewelke meermaals werd verlengd.

Op 23 mei 2025 beslist de gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) om verzoekers verblijfsrecht te beëindigen.

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 23 mei 2025 en is als volgt gemotiveerd:

“(…)

Mijnheer

Naam: .

Voornaam: I. V. K.
Geboortedatum: (...) 1994
Geboorteplaats: Brazzaville
Nationaliteit: Republiek Congo

Krachtens artikel 44bis§1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Uit het administratief dossier blijkt dat uw moeder (M. A., geboren op (...)1980 in Kinshasa, DRC) volgens haar verklaringen op 26.03.2005 in België aankwam. Zij verkreeg op 04.01.2008 verblijfsrecht op basis van een "aanvraag tot vestiging als echtgenote van S. F. (geboren op xx.xx.1955 te Kortrijk, Belgische nationaliteit)" (bijlage 19).

Op 19.04.2010 werd een visumaanvraag gezinshereniging met uw moeder ingediend voor u bij de Belgische ambassade te Brazzaville (Republiek Congo). Op 04.11.2010 werd deze visumaanvraag goedgekeurd op voorwaarde dat uw vader (O. P. A.) toestemming zou geven voor uw definitief vertrek uit de Republiek Congo om u bij uw moeder in België te vestigen. Op 08.02.2011 werd het D-visum (nummer (...), geldig van 10.02.2011 tot 10.05.2011) gereedgemaakt, maar u heeft het niet afgehaald voor de vervaldatum.

Op 19.08.2011 diende u een nieuwe visumaanvraag voor gezinshereniging in bij de Belgische ambassade in Brazzaville (Republiek Congo). Deze aanvraag werd goedgekeurd op 03.02.2012. U ontving een D-visum (nummer (...)), geldig van 13.02.2012 tot 13.02.2013.

Op 12.04.2012 werd u ingeschreven in het vreemdelingenregister. Op 13.04.2012 werd u door de gemeente De Panne in het bezit gesteld van een bijlage 15 die uw verblijf dekte tot 27.05.2012. U verklaarde toen dat u al uw identiteitsdocumenten op de trein verloren had. De Administratie is niet op de hoogte van de exacte datum van uw aankomst in België, maar deze vond plaats op een niet nader bepaalde datum tussen 13.02.2012 en 24.02.2012.

Op 05.05.2012 werd u in het bezit gesteld van een F kaart dewelke meermaals verlengd werd.

De Politierechtbank van Veurne veroordeelde u op 26.01.2015 tot een werkstraf van 100 uren (vervangende geldboete: 100,00 euro (x 6 = 600 euro)) met uitstel 3 jaren voor 50 uren en verlies van recht tot sturen gedurende 8 dagen van alle categorieën daar u geen verzekering burgerlijke aansprakelijkheid had.

De Correctionele Rechtbank van Veurne veroordeelde u op 06.07.2020 tot werkstraf van 50 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering: 3 maanden) daar u zich schuldig maakte aan, om de verspreiding van het coronavirus COVID- 19 te beperken, het verbod op privé- en publieke activiteiten van culturele, maatschappelijke, feestelijke, folkloristische, sportieve en recreatieve aard niet te hebben nageleefd, namelijk door op het eigen appartement een verjaardagsfeest te organiseren ten behoeve van V.D. en hierbij met 7 personen aanwezig te zijn op het appartement te Nieuwpoort, waar minstens 4 personen niet op dat adres waren ingeschreven (feit gepleegd op 18.04.2020); aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen 2 politie-inspecteurs, allen lid van PZ Westkust, wanneer die handelden ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 03.05.2020) en aan, om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, het verbod op samenscholing niet te hebben nageleefd, namelijk door met meer dan 2 personen die niet op het adres te Nieuwpoort Albert I laan 288 bus 202 zijn ingeschreven samen te komen (feit gepleegd in de periode van 18.04.2020 tot en met 03.05.2020).

De Correctionele Rechtbank van Veurne veroordeelde u op 26.11.2021 tot een werkstraf van 60 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering: 4 maanden) daar u zich schuldig maakte aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie, te weten tegen 3 inspecteurs van de politiezone Westkust, wanneer deze handelden ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 08.06.2020).

Op 23.02.2022 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Brugge en werd de vervangende gevangenisstraf, uitgesproken bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Veurne d.d. 06.07.2020 in uitvoer gebracht daar u de werkstraf waartoe u veroordeeld werd niet uitgevoerd had.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 24.02.2022 bij verstek tot een gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig maakte aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een gerechtelijke bewaarder, een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, meer bepaald ten nadele van 6 slachtoffers, leden PZ Oostende (feit gepleegd op 30.01.2021), ten nadele van 1 slachtoffer, lid PZ Westkust (feit gepleegd op 02.06.2021) en ten nadele van 3 slachtoffers, leden PZ Oostende (feit gepleegd op 08.09.2020).

Op 25.02.2022 werd u een strafonderbreking met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) in de vorm van thuisdetentie toegekend.

Omdat u nagelaten had u op 19.05.2022 bij de gevangenis te Brugge te melden, werd u geseind.

Op 22.05.2022 werd u weer opgesloten in de gevangenis.

Op 04.06.2022 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 28.06.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen, een officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie, wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, meer bepaald ten nadele van 2 leden van de PZ Oostende (feit gepleegd op 04.02.2022) en aan tegen een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen te hebben gepleegd, ten nadele van 2 leden van de PZ Oostende (feit gepleegd op 04.02.2022).

Op 17.07.2022 werd u aangehouden en op 18.07.2022 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge op verdenking van diefstal door middel van geweld of bedreiging en aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of aan enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht.

Op 04.10.2022 werd uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 24.02.2022 in uitvoer gebracht.

Op 04.10.2022 werd uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 28.06.2022 in uitvoer gebracht.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 20.12.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaren met uitstel voor een termijn van 5 jaren doch slechts voor een gedeelte van 1 jaar daar u zich schuldig maakte aan gepoogd te hebben met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of tweegebracht te hebben afgeperst, ten nadele van 1 slachtoffer (feiten gepleegd op 22.05.2022) en aan andermans roerende eigendommen opzettelijk te hebben beschadigd of vernield (feit gepleegd op 22.05.2022); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan een onbekende persoon (feit gepleegd op 01.12.2021) en aan landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield (feit gepleegd op 01.12.2021).

Op 20.12.2022 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 17.01.2023 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende een periode van 3 jaar, doch slechts voor het gedeelte van 1 jaar mits naleving van probatievoorwaarden daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging (feit gepleegd op 17.07.2022); aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of aan enig andere persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, met name aan 2 politieambtenaren bij de PZ Oostende in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht (feit gepleegd op 17.07.2022) en aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie, te weten tegen 9 politieambtenaren van de PZ Oostende, wanneer deze handelden ter uitvoering van de wetten, van de

bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 17.07.2022).

Op 07.03.2023 hebt u zich aangemeld bij de gevangenis van Brugge naar aanleiding van uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 20.12.2022.

Diezelfde dag werd u een strafonderbreking met het oog op het toekennen van E.T toegekend.

Op 22.09.2023 werd de vervangende gevangenisstraf u opgelegd bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Veurne d.d. 26.11.2021 in uitvoer gebracht. U had uw werkstraf slechts gedeeltelijk ondergaan en er restte u nog 2 maanden gevangenisstraf.

Op 22.09.2023 kwam u laattijdig terug uit stafonderbreking .

Op 26.09.2023 werd uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank d.d. 17.01.2023 in uitvoer gebracht.

Tussen 26.09.2023 en 09.11.2023 werd u een strafonderbreking met het oog op het toekennen van E.T toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 25.04.2024 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaren daar u zich schuldig maakte aan 0,50 gram cocaïne, 0.46 gram cocaïne, en 0,3 gram cocaïne in bezit te hebben gehad, te hebben aangekocht of vervoerd (feiten gepleegd op 14.01.2023, 11.02.2023 en 21.02.2023); aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie, wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, ten nadele van 1 inspecteur, tewerkgesteld bij de PZ Oostende (feit gepleegd op 14.01.2023) en ten nadele van 4 inspecteurs, allen tewerkgesteld bij de PZ Oostende (feiten gepleegd op 11.03.2023); aan diefstal (feit gepleegd op 22.02.2023); aan poging diefstal (feit gepleegd op 21.02.2023) en aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare gezag of van de openbare macht of aan enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht (feit gepleegd op 18.05.2023).

Het Hof van Beroep van Gent (op beroep tegen CR Brugge d.d. 04.01.2024) veroordeelde u op 26.06.2024 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 3 maanden daar u zich schuldig maakte aan wetende dat u in de volstreekte onmogelijkheid verkeerde om te betalen, zich in een daartoe bestemde inrichting dranken of spijzen te hebben laten opdienen, die u daar geheel of gedeeltelijk heeft verbruikt (feit gepleegd op 18.05.2023).

Het Hof van Beroep van Gent (op beroep tegen CR Brugge d.d. 03.05.2024) veroordeelde u op 18.12.2024 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar daar u zich schuldig maakte diefstal met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd door twee of meer personen, met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd ten nadele van een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of u bekend was (feit gepleegd 05.11.2023).

Op 11.02.2025 werden de voorlopige invrijheidstellingen d.d. 04.06.2022 en d.d. 20.12.2022 bij ministerieel schrijven ingetrokken.

+++

U heeft niet minder dan 9 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen o.a. wegens weerspannigheid ten aanzien van politie-inspecteurs, diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen of verwondingen en inbreuken op de drugswetgeving. U werd meermaals veroordeeld door de Politierechtbank wegens het niet naleven van het verbod op samenscholing tijdens de coronamaatregelen. U heeft de kansen die u door Justitie werden gegeven niet aangegrepen om u te herpakken. U bevindt zich momenteel in een strafcategorie van 10 tot 15 jaar en uw huidige strafeinde is voorzien voor 03.01.2034.

U hebt tussen 18.04.2020 en 03.05.2020 meerdere malen het verbod op samenscholing en het verbod op privéactiviteiten van feestelijke aard niet nageleefd. Daarenboven was u weerspannig. De feiten getuigen van een gebrek aan respect voor de maatschappelijk normen. Ter zitting vroeg u de rechter om een werkstraf. U had nood aan structuur en regelmaat in uw leven. De Correctionele Rechtbank van Veurne oordeelde d.d. 26.07.2020 dat dit gerealiseerd kon worden door u een werkstraf van 50 uren op te leggen en u zo aan te sporen om uw leven op de juiste sporen te houden, bij gebrek aan het uitvoeren van de werkstraf zou de

werkstraf vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden. Op 23.02.2022 diende de vervangende gevangenisstraf helaas in uitvoer gebracht te worden.

U hebt zich op 08.06.2020 schuldig gemaakt aan weerspanning ten aanzien van 3 inspecteurs van de politiezone Westkust. De feiten werden niet betwist en u bekende de weerspanning. De gepleegde feiten getuigen van een gebrek aan respect voor andermans integriteit. Ter zitting vroeg u een opnieuw een werkstraf. U had nog steeds nood aan structuur en regelmaat in uw leven. Dit kon volgens de Correctionele rechtbank van Veurne mede gerealiseerd worden door u een werkstraf van 60 uren op te leggen wat u diende aan te zetten om uw leven op de juiste sporen te houden (zie vonnis d.d. 26.11.2021). U hebt de werkstraf gedeeltelijk ondergaan. Op 22.09.2023 diende een resterende vervangende gevangenisstraf van 2 maanden in uitvoer gebracht te worden.

Op 08.09.2020, 30.01.2021 en 02.06.2021 maakte u zich wederom schuldig aan weerspanning ten aanzien van politieagenten. Bij het bepalen van de straf en strafmaat hield de rechtbank rekening met de aard, de ernst en het aantal van de gepleegde en bewezen verklaarde feiten, die blijken gaven van een antisociale persoonlijkheid, een ernstige agressieproblematiek en een volkomen gebrek aan zelfbeheersing. De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 24.02.2022 tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

Twee Politie-Inspecteurs stelden op 04.02.2022 om 23u38 vast dat u aan het wildplassen was tegen een gebouw te Oostende. Wanneer de inspecteurs wilden overgaan tot uw identificatie, werkte u niet mee en daarop gingen de inspecteurs over tot een veiligheidsfouille. De veiligheidsfouille kon niet veilig uitgevoerd worden omdat u de inspecteurs provokeerde en deze gingen over tot een bestuurlijke arrestatie. Tijdens het boeien werkte u niet mee, waardoor de inspecteurs u dienden te fixeren tegen de muur. Tijdens dit fixeren ging u over tot fysieke agressie tegen 1 inspecteur en probeerde u te schoppen tegen de andere inspecteur. U raakte het scheenbeen van 1 inspecteur maar niet hard genoeg om hem te verwonden. Uiteindelijk kon u achterwaarts geboeid worden. Tijdens het fouilleren op de openbare weg zei u: "wacht maar tot ik je in je privé zie, dan ga ik je eens goed pakken.", "Ik zal u slaan als ik u zie zonder uniform." en "Ik ga je moeder neuken." Na de veiligheidsfouille beslisten de inspecteurs om u in hun voertuig te plaatsen, hiervoor was de hulp van 2 collega's noodzakelijk. Wanneer de inspecteurs uw veiligheidsgordel probeerden om te leggen, probeerde u op verschillende manieren te stampen in de richting van de inspecteurs en weigerde u alle medewerking. Omdat u alle medewerking weigerde gingen de inspecteurs over tot fixatie van u op de grond van het voertuig. Tijdens het overbrengen bleef u zich hevig verzetten, waardoor 1 inspecteur op u diende te blijven zitten. Ook wanneer ze u bij aankomst aanmaanden om u te gedragen en u de kans gaven om mee te wandelen naar de cellen, bleef u verbaal agressief en liet u blijken dat u niet zou meewerken. U probeerde zelfs recht te staan om de inspecteurs te kunnen aanvallen. De inspecteurs dienden u uit het voertuig te trekken. U schopte hevig in de lucht wanneer de inspecteurs u vastnamen. Een inspecteur nam u in een halsgreep en de andere inspecteur nam u vast bij de arm. U bleef zich hevig verzetten en bleef hevig met uw benen schoppen. U probeerde om u terug af te zetten tegen de muur. De inspecteur diende u naar binnen te slepen gezien u zich bleef verzetten. Tijdens de fouille voor uw opsluiting bleef u zich verzetten. Bij het afnemen van de boeien spande u zich volledig op en probeerde u zich los te krijgen. Om u opnieuw onder controle te krijgen was de hulp van een 4-tal collega's nodig. Nadat u ontdaan was van uw kledij, losten de inspecteurs u en gingen achterwaarts de cel naar buiten. Bij het lossen spong u meteen recht en spurtte u naar de inspecteurs om een aanval te beginnen. Een inspecteur kon u opnieuw in de cel krijgen, eens de celdeur gesloten was, stormde u opnieuw naar de deur en klopte u op de deur.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 28.06.2022 waarin voormelde feiten bestraft worden, blijkt: "De feiten zijn ernstig en ze getuigen van een totaal gebrek aan normbesef, zo mede een misprijzen tegenover de dragers van de openbare macht. Het gedrag van beklaagde kan maatschappelijk niet getolereerd worden en dient bijgevolg streng te worden afgekeurd en beteugeld." U was bovendien niet aan uw proefstuk toe inzake weerspanning ten aanzien van de politiediensten. De rechtbank veroordeelde u tot een gevangenisstraf van 6 maanden in de hoop dat u in de toekomst meer respect zou opbrengen voor de politiediensten.

Op 01.12.2021 omstreeks 20u10 was u betrokken bij een vechtpartij op het terras van café "L. F." in de Langestraat te Oostende. Twee personen waren in een verhitte discussie met elkaar waarbij slagen toegediend werden. U was een van hen en greep meermaals naar een barkruk om daarmee slagen toe te brengen, tevens sloeg u een onbekende man in het gezicht en een raam van het café moest het ontgelden. U gooide een asbak naar het raam, waar drie personen stonden die hun hoofd moesten intrekken. U gaf toe dat u dronken was en stelde niet meer zo goed te weten wat er precies gebeurd was wegens het overmatig drankgebruik. U verklaarde de schade te willen vergoeden.

Enkele maanden later maakte u amok op het Marie-Joséplein te Oostende. Op 22.05.2022 omstreeks 6u20 à 6u30 kreeg de politie melding van een taxichauffeur die zei dat iemand mensen lastigviel. Nadien bleek dat

het om u ging. Volgens de oproep dreigde u omstaanders te zullen slaan en overvallen. U was op een man afgestapt, had hem tegen de grond gewerkt en schopte hem. Tevens riep u: "money, money, money". Op de camerabeelden was te zien hoe u deze man achternaliep en hem ten val deed komen. U bleef bij het slachtoffer staan en gesticuleerde terwijl het slachtoffer op de grond lag. Toen het slachtoffer recht stond, viel u hem opnieuw aan en trok hem tegen de grond. Het slachtoffer kon wegvlugten toen een onbekende tussenbeide kwam. Het slachtoffer was gewond en er werd een medisch attest opgemaakt. U werd opgesloten in een cel, waar u voor overlast bleef zorgen en de matras in uw cel kapot scheurde om u er vervolgens in te wurmen. U werd verhoord en betwistte dat u het slachtoffer om geld had gevraagd. U betwistte ook dat u het slachtoffer geslagen had. U was niet bereid om de schade aan de matras te vergoeden. U stond op dat moment geseind wegens ontvluchting als gevangene, zodat u naar de gevangenis werd overgebracht. U had nagelaten om u in het PCB aan te bieden met het oog op elektronisch toezicht. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 20.12.2022 blijkt: "Het betreffen ernstige feiten, aangezien beklaagde bij herhaling agressief werd en argeloze burgers aanviel, zelfs afperste op openbare plaatsen."

Op 17.07.2022 omstreeks 11u30 viel u een man lastig in Oostende. U vroeg hem om eten en sigaretten. Plots nam u zijn linkerarm vast en stak u 2 vingers onder zijn horloge om dit te ontvreemden. Omstaanders konden de diefstal voorkomen en het slachtoffer verliet de plaats in de richting van zijn appartement. In de inkom van het appartementsgebouw werd het slachtoffer opnieuw belaagd door u. U nam zijn pols enorm hard vast en duwde hem hard tegen de muur van de inkomhal. Toen het slachtoffer zich probeerde los te maken, kreeg hij een klap waardoor zijn bril op de grond viel. U maakte het horloge snel los en pinde het slachtoffer tegen de muur, waarop u wegvluchtte. Het slachtoffer was te zeer aangedaan en deed aangifte van de feiten via zijn vrouw. Het gestolen horloge werd bij u aangetroffen en u werd bij confrontatie herkend. Bij uw arrestatie bood u hevig verzet. U stampte wild in het rond met de voeten, waardoor een inspecteur van de politie meermaals tegen het bovenbeen geraakt werd. Toen u op de grond gelegd werd met het oog op immobilisatie, waren er 5 politiemensen nodig om u in bedwang te houden. In de combi probeerde u te bijten daar de inspecteurs. Ook bij uw overbrenging naar het cellencomplex gebruikte u aanhoudend buitensporig geweld. U beet meermaals naar diverse politiebeambten, zowel in hun handen, in de knie en het bovenbeen. U beet ook in de rechterschoen van de hoofdinspecteur en er stond een afdruk van uw tanden in de schoen. Ook na uw opsluiting bleef u agressief en wou u geen verklaringen afleggen. Uw weerspanningheid kon gedeeltelijk vastgesteld worden op de camerabeelden in het cellencomplex. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank d.d. 17.01.2023 blijkt: "De voorliggende feiten getuigen van een criminele ingesteldheid bij beklaagde die het gebruik van geweld allerm minst schuwt, niet alleen tegen argeloze burgers op openbare en private plaatsen, maar ook tegen politiemensen die hun elementaire taken ten uitvoer brengen." U had geen lering getrokken uit de eerdere veroordelingen voor gelijkaardige feiten, noch uit uw talrijke contacten met justitie. Hieruit blijkt dat u bijzonder veel moeite heeft met het openbaar gezag en dat u weinig schuldbesef of schuldinzicht hebt. De Correctionele Rechtbank van Brugge gaf u ondanks uw strafverleden nog een kans en veroordeelde u op 17.01.2023 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 1 jaar mits naleving van probatievoorwaarden zoals het verbod op drugsgebruik en alcoholgebruik en u ambulant of residentieel te laten begeleiden voor uw drugs en/of alcoholverslaving en/of agressieproblematiek. U achtte zich in staat om de voorwaarden na te leven en verklaarde zich akkoord met de probatievoorwaarden.

Op 14.01.2023 voerde de politie in het kader van overlast en bijstand een voetpatrouille uit in Oostende. Ter hoogte van een café merkte de politie dat u, wanneer u de patrouille zag, een zakje met wit poeder weggooide. Nadien bleek er 0,5 gram cocaïne in dit zakje te zitten. U ontkende dat het zakje van u was. Wanneer de politie u wees op de voorwaarden die u werden opgelegd, geraakte u opgefokt waarop de politie besliste om u mee te nemen naar het politiekantoor teneinde een gerechtelijke fouille uit te voeren. Bij het aanvatten van het transport was u verbaal agressief, daarna werd u ook fysiek agressief. U maakte uw veiligheidsgordel los, probeerde recht te staan, tierde en stampte tegen het interieur. Toen een inspecteur u achteruit duwde, beet u hem in de onderarm. Bij fouille werd een gebruikershoeveelheid cannabis aangetroffen.

Op 11.02.2023 merkte de politie u op. Aangezien ze over informatie beschikten dat u een wapen zou dragen en drugs zou dealen, onderwierpen ze u aan een controle. Bij de overbrenging naar het dienstvoertuig liet u iets op de grond vallen, maar voordat de politie het kon controleren, raapte een omstaander het al op. Bij de gerechtelijke fouille op het politiekantoor werd een gripzakje met 0,46 gram cocaïne in uw onderbroek aangetroffen.

Op 21.02.2023 werd u door een politiepatrouille in het Leopoldspark te Oostende opgemerkt. De politie voerde een veiligheidsfouille uit en in uw linkerkous werd een plastieken verpakking met 0,3 gram cocaïne aangetroffen. Een gerechtelijke fouillering op het bureau resulteerde negatief.

Op 11.03.2023 werd u door een patrouille in de uitgaansbuurt van Oostende opgemerkt. U negeerde daarmee uw plaatsverbod en de politie ging over tot een bestuurlijke arrestatie. U verklaarde enkel een pita te komen halen en weigerde elke medewerking waarna u zich eerst verbaal en vervolgens fysiek agressief gedroeg. U stampte en sloeg in het rond waardoor de fysieke integriteit van de inspecteurs in het gedrag kwam. Een inspecteur werd hierdoor aan de knie en aan de arm gewond. U was duidelijk onder invloed van alcohol.

Op 22.02.2023 kreeg de politie melding dat er een fles gin uit de Carrefour te Oostende gestolen was. U voldeed aan de persoonsbeschrijving. Bij interpellatie gaf u de diefstal toe en de fles werd aan de winkel teruggegeven.

Op 21.02.2023 werd gemeld dat iemand in een werkcontainer was binnengegaan. De melder had de feiten gefilmd. Op de beelden was te zien hoe u via de deur van de container, die niet slotvast was naar binnen ging. Wanneer u merkte dat u gefilmd werd, liep u naar buiten, nam de persoon bij de pols en zei dat hij moest stoppen met filmen. De eigenaar van de container, verklaarde achteraf geen schade te hebben.

Op 18.05.2023 werd de politie opgeroepen omdat u op de Meifoor in Brugge de menigte toeriep en keet schopte. Wanneer de politie u wilde, boeien rukte u zich los. U kon worden gevat doordat u door een voetveeg van een onbekende omstaander ten val kwam. U verzette zich tot de politie u in het dienstvoertuig plaatste. De beelden van de bodycam werden geanalyseerd. Hierop was duidelijk te zien hoe u met volle kracht tegen de benen van een inspecteur schopte, alsook dat u hem probeerde te bijten en naar hem spuugde. De inspecteur hield er schaafwonden aan de arm aan over. Ze kregen u uiteindelijk met veel moeite in de cel. U was duidelijk onder invloed, vermoedelijk van verdovende middelen. Ter zitting betwistte u de feiten niet. Inbreuken tegen de drugswetgeving schaden de volksgezondheid, ook uw eigen veiligheid en gezondheid. De rechtbank tilde zwaar aan uw druggebruik.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 25.04.2024 waarin voormelde feiten bestraft werden, blijkt: "Uit niets blijkt ten slotte dat beklaagde ook maar enige intentie heeft te werken aan zijn probleemgebieden/verslavingsproblematiek. Hij lijkt dit zelfs absoluut niet ernstig te nemen, gezien hij keer op keer in dezelfde toestand verkeert. Beklaagde verklaart zelf in één van zijn verhoren dat hij 'geen tijd' had om zich in het verleden aan te melden om iets te doen aan zijn alcoholproblematiek omdat hij te veel werk had, terwijl hij vooral rond dwaalt in een roes van alcohol en met drugs op zak en ondertussen voor overlast zorgt. Hij stelt zelfs enkel bereid te zijn er iets aan te doen als hij onderdak en werk heeft". Wat betreft de agressie tegen politieambtenaren merkte de rechtbank op dat ofschoon politieambtenaren in de uitoefening van hun taken een grotere graad van fysieke en morele weerbaarheid dienen te bezitten dan de doorsnee burger en zij opgeleid worden om bij arrestaties en andere situaties waarbij sprake kan zijn van geweldplegingen op gepaste wijze te reageren, zulks geenszins betekent dat agressie tegen de politie als gemeengoed en "deel van job" moet worden beschouwd. Elke vorm van fysiek geweld kan eenvoudigweg niet worden gedoogd. Hier werden alle grenzen overschreden. Uit uw verhoren bleek bovendien dat u weerspannigheid als "normaal" beschouwt, wat wijst op een duidelijk neerbuigende houding tegenover de politiediensten. De rechtbank veroordeelde u op 24.05.2024 tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

U vluchtte op 18.05.2023 weg uit een restaurant zonder te betalen nadat u zich drank en eten liet opdienen. Aan de verbalisanten deelde u mee dat u ruzie had met de vriend waarmee u in het restaurant aanwezig was en dat hij uw bankkaart had meegenomen. U legde geen enkel bewijs voor van uw beweringen, integendeel u was tegendraads tegenover de verbalisanten en verklaarde op het einde van het gesprek met de verbalisanten dat u zeker niet zou betalen en vond het opportuun hen uit te dagen om te vechten. Afzetterij of flessentrekkerij zoals bedoeld in art. 508bis van het Strafwetboek strekt tot bescherming van de houders van eet- of drankgelegenheden waar het gebruikelijk is dat de klanten onmiddellijk na hun consumptie tot contante betalingen overgaan. Afzetterij is een bijzonder laakbare vorm van bedrog. Dit ondermijnt het vertrouwen tussen mensen en schaadt de integriteit van zakelijke en sociale relaties. Bovendien brengt dit financiële schade met zich mee bij de slachtoffers, wat resulteert in een verstoord gevoel van rechtvaardigheid en veiligheid in de samenleving.

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 26.06.2024 tot een gevangenisstraf van 3 maanden.

Op 05.11.2023 overviel u samen met 2 anderen een zeer kwetsbare man in een rolstoel in het station van Oostende. Het staat buiten kijf dat de feiten die zich voordeden getuigen van een zeer bedenkelijke instelling in uw hoofd. Het slachtoffer was een motorisch mindervalide man, die zich enkel kon uitdrukken via een spraakcomputer. Hij woonde in Brussel en verbleef in een voorziening in het kader van zelfstandig begeleid wonen. Ondanks het feit dat hij een motorische handicap had, non verbaal was en louter kon spreken via een spraakcomputer, was hij heel ondernemend en ging hij gemiddeld 2 tot 3 keer per week alleen naar Oostende. Hij diende zich daarvoor ruim op tijd aan te melden aan het station zodat hij kon worden bijgestaan om hem op de trein te helpen. Nadat de feiten hadden plaatsgegrepen, diende het slachtoffer alleen terug te

keren naar Brussel en kon hij enkel zijn vader verwittigen via Messenger. De politie kon niet verwittigd worden omdat hij zijn trein moest halen.

Na aangifte deed de politie nazicht van de camerabeelden en er werden 3 verdachten, waaronder u, geïdentificeerd. Bij nazicht van de beelden bleek dat er ook geweld tegenover het slachtoffer gebruikt werd. U en uw kompanen ontnamen hem niet alleen geld, maar goeten ook tegen zijn wil alcohol in zijn mond en gaven hem rake klappen onder andere op het hoofd. In uw eerste verklaring zei u dat u 40 euro uit de portefeuille van het slachtoffer had gehaald. Voor de onderzoeksrechter verklaarde u dat u het slachtoffer niet had geslagen, dat dat uw bedoeling niet was en 'dat u ook moest eten'. In een herverhoor verklaarde u dat u héél dronken was. Het geld werd volgens u gebruikt om eten en drinken te kopen. U stelde die dag ook cocaïne gebruikt te hebben. Uit de analyse van de camerabeelden bleek de betrokkenheid van alle beklaagden (waaronder u) bij de feiten van diefstal met geweld. Het slachtoffer werd gewelddadig benaderd en van het tumult werd gebruik gemaakt om geld te stelen uit zijn portefeuille die met een lange riem rond zijn hals hing, zodat de portefeuille kon verstopt worden tussen zijn been en de zijkant van de rolstoel. Hij kon zich op geen enkele manier verweren tegen zijn 3 belagers. Dit bleek overigens uit de strafinformatie en de analyse van de camerabeelden, gezien hij zich tijdens de feiten meermaals had weggetrokken en met zijn voeten in de lucht had gestampt om op enigerlei wijze een poging van weerstand te bieden. De bijzonder kwetsbare toestand van het slachtoffer was meteen duidelijk.

Het hoeft weinig betoog dat dergelijke feiten enorme gevoelens van afschuw en verontwaardiging oproepen in de samenleving. Deze feiten tonen aan dat u geen enkel respect opbrengt voor een mindervalide medemens. U maakte misbruik van deze kwetsbaarheid, goed wetende dat jullie fysiek en numeriek in de meerderheid waren zodat u en uw mededaders probleemloos konden toeslaan. Deze daad getuigt van een schrijnend gebrek aan empathie en respect voor menselijke waardigheid. Het is een laffe aanval op iemand die zich niet kan verdedigen, wat de daad des te verwerpelijker maakt. De gepleegde feiten, die niet alleen getuigen van een gebrek aan respect voor de waardigheid van anderen, maar bovendien onaanvaardbaar geweld tegen een kwetsbare persoon inhouden, zijn volkomen onverenigbaar met de waarden die onze samenleving hoog in het vaandel draagt. Dit incident, samen met de talrijke eerdere verontrustende gedragingen en de niet gegrepen kansen, maakt duidelijk dat u zich herhaaldelijk heeft misdragen en geen blijk heeft gegeven van enige bereidheid om u aan de regels en normen van de Belgische samenleving te houden.

Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 18.12.2024 blijkt: "De bewezen feiten tonen aan dat de beklaagde [u] geen enkel respect heeft voor andermans fysieke en psychische integriteit, zelfs niet voor deze van de meest kwetsbare personen. Dergelijk wansmakelijk en sadistisch getint crimineel gedrag dient dan ook streng veroordeeld te worden." Hoewel de correctionele rechtbank te Brugge u op 03.05.2024 veroordeelde tot een gevangenisstraf van 22 maanden, oordeelde het Hof van Beroep dat gezien de ernst van de feiten, uw onbetrouwbare persoonlijkheid, uw zwaar belanden strafregister en de kansen die u in het verleden al gekregen had dat enkel een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar passend was om de maatschappij te beschermen en om u de ernst van de door u gepleegde feiten te doen inzien en u te trachten te weerhouden van recidive.

Het gegeven dat eerdere veroordelingen geen gedragswijziging tot stand brachten, toont aan dat u hardleers bent. Ze wijzen op een normvervaging en een asociale en agressieve ingesteldheid.

Zoals blijkt uit voorgaande bent u niet vatbaar voor tussenkomsten van Justitie. U werd veroordeeld tot werkstraffen, tot korte gevangenisstraffen en straffen met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden. Voorwaarden die u naast zich neer legde. U greep geen van de u geboden kansen. U bent niet geneigd zich te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u verschillende veroordelingen door de Politie rechtbank (10.03.2014, 26.01.2015, 09.11.2020, 18.03.2021, 04.10.2021, 15.11.2021, 07.02.2023) hebt opgelopen, waarvan 2 veroordelingen wegens verkeersinbreuken, verschillende veroordelingen wegens covid-inbreuken en vernieling. Ook deze feiten zijn ernstig omdat u getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. Door de Covid 19 maatregelen niet na te leven werd het draagvlak voor het volgen van de maatregelen aangetast en werd de volksgezondheid bedreigd.

Uit het strafdossier blijkt onder meer dat u kampt met een verslavingsproblematiek (alcohol, drugs). U hebt geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u uw verslavingen inmiddels onder controle zou hebben. Het valt niet uit te sluiten dat, eens u zich opnieuw in vrijheid bevindt, u opnieuw strafbare feiten zou plegen om in uw verslavingsproblematiek te voorzien.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon, zo ook de meest kwetsbare in de maatschappij. U geeft blijk van een gevaarlijke en agressieve ingesteldheid en kampt met een verslavingsproblematiek. Doordat u eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

+++

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 11.03.2025 werd u in de gevangenis van Brugge door de terugkeerbegeleider gesproken in verband met het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode onttrokken zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.

U reageerde gelaten en verklaarde het document te zullen invullen samen met uw advocaat.

Op het moment van het opstellen van onderhavige beslissing heeft de Administratie noch de ingevulde vragenlijst, noch bijkomende stukken van u ontvangen. Aldus liet u op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die uw dossier kenmerken toen u de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor uw belangen op te komen en uw standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.

+++

Uit uw administratief dossier blijkt dat uw moeder M. A. (geboren op xx.xx.1980 te Kinshasa, Belgische nationaliteit sinds 12.05.2011) sinds 10.02.2025 uit de registers afgeschreven is naar het buitenland (Frankrijk). U kreeg op 12.04.2012 verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw moeder. Tussen 12.04.2012 en 26.06.2018 stonden jullie officieel op hetzelfde adres ingeschreven. Zij komt u niet bezoeken in de gevangenis.

Uit het administratief dossier blijkt tevens dat uw vader (O. P. A., geboren op xx.xx.1970 te Brazzaville, Belgische nationaliteit sinds 24.11.2022) en uw halfbroer (O. S. V. G., geboren op xx.xx.2007 te Brazzaville, F kaart geldig tot 28.02.2029) in België verblijven. Zij komen u niet bezoeken in de gevangenis.

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen alsook tussen (half)broers valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders en/of tussen u en uw halfbroer. Zij komen u niet bezoeken in de gevangenis en er wordt niet aangetoond dat u op een andere manier regelmatig contact onderhoudt met hen. Uw ouders hebben de Belgische nationaliteit en uw halfbroer heeft recht op verblijf in België. Zij kunnen België allen vrijelijk in- en uitreizen en kunnen desgewenst contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken aan u in de Republiek Congo dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Mogelijks heeft u nog andere familieleden in België. Voor al uw familieleden met legaal verblijf in België geldt dat zij met u contact kunnen opnemen via moderne communicatiemiddelen of via periodieke reizen naar de Republiek Congo of daar waar u zich zal vestigen.

Dat het contact met familieleden in België moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

+++

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in de Republiek Congo geboren. U verkreeg verblijfsrecht in België op basis van een aanvraag gezinshereniging met uw moeder. U was 18 jaar oud toen u in België aankwam. Inmiddels bent u 30 jaar oud.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt.

Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijk geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten. U staat duidelijk aan de rand van de maatschappij. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 03.05.2024 bleek dat u uw dagbesteding beschreef als "rondhangen en slapen, soms op straat soms bij vrienden". Uit het administratief dossier blijkt dat u sinds 28.05.2021 dakloos bent. Op 28.05.2021 werd u afgevoerd van ambtswege, tussen 18.01.2022 en 04.08.2023 stond u ingeschreven op een referentieadres van het OCMW van Oostende, waarna u opnieuw afgevoerd werd van ambtswege. Vanaf 06.02.2024 staat u opnieuw ingeschreven op het referentieadres van het OCMW van Oostende. Gezien voorgaande kan u niet ernstig voorhouden dat u een duurzame verankering in België kent. Op 04.05.2023 werd het Parket ingelicht omwille van verdachte handelingen met uw identiteitsdocument. U had uw verblijfskaart minstens 8 maal verloren.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u kunnen komen bezoeken.

Uit Dolsis blijkt dat u via korte contracten gewerkt hebt in België. Van een langdurige tewerkstelling is geen sprake. Het gegeven dat u gewerkt hebt, is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. De opleidingen en de werkervaring die u in België hebt opgedaan kunnen alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van werk in de Republiek Congo. Er liggen geen stukken voor dat u in Congo of elders geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien.

Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar de Republiek Congo aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie aldaar wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met de Republiek Congo alwaar u geboren en opgegroeid bent en tot uw 18 jaar geleefd hebt. Mogelijks hebben uw familieleden in België nog contact met familie en/of vrienden in Congo die u tijdelijk zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd hebt. Bovendien kan uw familie in België en in het buitenland u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Congolese samenleving, eventueel door financiële steun.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden.

+++

Uit enkele van de voormelde vonnissen blijkt dat u kampt met een verslavingsproblematiek (alcohol, drugs). U legde naar aanleiding van onderhavige procedure geen enkel medisch document voor waaruit blijkt dat u heden een medische behandeling ondergaat die niet beschikbaar en/of toegankelijk voor u zou zijn in de Republiek Congo. U houdt geen rekening met het feit dat de Administratie geen toegang heeft tot uw medische gegevens en dat de gevangenisarts gehouden is tot het beroepsgeheim. Onderhavige beslissing

houdt hoe dan ook enkel een beëindiging van uw verblijf in. Een onderzoek naar een mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM zal gevoerd worden wanneer er effectief een gedwongen verwijderingsmaatregel opgelegd wordt.

+++

Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

(...)”

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

2.2. Op 16 juli 2025 maakt de verzoeker (via Jbox) een schrijven met een aantal nieuwe stukken over.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat noch de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), noch het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voorzien dat in de annulatieprocedure een aanvullende nota met nieuwe stukken kan worden neergelegd.

Verder moet worden opgemerkt dat de Raad zich voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de op dat moment voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999; RvS 23 september 2002, nr. 110.548). Dit geldt des te meer wanneer de bestreden beslissing, zoals thans het geval is, werd genomen nadat de verzoeker uitdrukkelijk en schriftelijk werd uitgenodigd om de relevante elementen aan te voeren die het nemen van een beslissing tot beëindiging van het verblijf kunnen verhinderen of beïnvloeden. Nieuwe elementen die alsdan niet ter kennis waren gebracht van de verweerder ten tijde van de totstandkoming van de bestreden beslissing kunnen niet voor de eerste keer worden ingeroepen voor de Raad. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verweerder waren voorgelegd.

De Raad stelt vast dat de stukken die de verzoeker op 16 juli 2025 heeft overgemaakt niet ter kennis waren van de verweerder toen deze de bestreden beslissing trof (de meerderheid van de bijgevoegde stukken dateert overigens van na het treffen van de bestreden beslissing). De verzoeker heeft er zelf voor gekozen om tijdens de besluitvormingsprocedure geen gebruik te maken van zijn hoorrecht, niettegenstaande hij hiertoe op 11 maart 2025 conform artikel 61, §1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet daadwerkelijk werd uitgenodigd.

De op 16 juli 2025 overgemaakte nieuwe stukken worden derhalve uit de debatten geweerd.

Ook ter terechtzitting heeft de verzoeker een nieuw stuk neergelegd. Het gaat om een op 3 november 2025 opgesteld schrijven van de attaché-gevangenisdirecteur die bevestigt dat de verzoeker momenteel op de drugsvrije afdeling verblijft waar hij sedert 7 juli 2025 is tewerkgesteld in de keuken. Aangezien het eveneens gaat om feiten (*d.i.* het verblijf en de tewerkstelling in de drugsvrije afdeling, zoals door de verzoeker ter terechtzitting mondeling verder toegelicht) en een schrijven die dateren van na het treffen van de bestreden beslissing, wordt ook dit stuk uit de debatten geweerd. Hetzelfde geldt voor het pleidooi ter terechtzitting dat de verzoeker thans zijn papieren in orde aan het maken is om zijn domicilie te vestigen op het adres van zijn vriendin. De Raad kan met al deze elementen geen rekening houden aangezien hij de wettigheid van de beslissing moet beoordelen aan de hand van de gegevens die voorlagen op het moment van de bestreden beslissing. De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden door bij zijn wettigheidstoetsing rekening te houden met gegevens die dateren van na de bestreden beslissing (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 44*bis* en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de

uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het redelijkheidsbeginsel, van het evenredigheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het enig middel wordt als volgt toegelicht:

“Eerste onderdeel

Artikel 44bis Verblijfswet bepaald:

§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden [2 ...]2 om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quingues en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen [2 ...]2, alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie [2 ...]2, alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

De bestreden beslissing stelt dat met inachtneming van de door verzoeker aangevoerde omstandigheden geconcludeerd kan worden dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van zijn verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar zijn gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op basis waarvan deze werd genomen. De juridische grondslag is vermeld: artikel 44bis, §1, van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing gaat uitgebreid in waarom deze bepaling van toepassing is: er wordt verwezen naar de verschillende strafrechtelijke veroordelingen van verzoeker.

Verwerende partij stelt dat uit deze veroordelingen blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van het verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt. Verzoeker wenst in casu de misdrijven en veroordelingen niet te betwisten doch verzoekt U te willen oordelen dat het hier niet gaat om ernstige redenen van openbare orde.

Krachtens artikel 44bis § 1 Verblijfswet kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

Verweerder verwijst in de bestreden beslissing naar de notie ‘openbare orde’.

Conform de rechtspraak nr. 200 119 van 22 februari 2018 van Uw raad, dient het begrip ‘openbare orde’ volgens de Europese rechtspraak van het Hof van Justitie te worden uitgelegd (eigen onderlijning):

2.8. De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen "redenen van openbare orde", "ernstige redenen van openbare orde" en "dwingende redenen van openbare orde!" en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid. Opnieuw benadrukt de wetgever dat de begrippen afkomstig zijn uit "Europese akten" en dat de begrippen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten worden geïnterpreteerd. Voor wat betreft het begrip "ernstige redenen van openbare orde", waarvan in casu toepassing wordt gemaakt, wordt dit door de wetgever omschreven als de vertaling van "het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen" dan gewone redenen van openbare orde.

De wetgever benadrukte dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen "redenen van openbare orde", "ernstige redenen van openbare orde" en 'dwingende redenen van openbare orde!' en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid (Part.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp. 19-20).

Dit onderscheid wordt in de bestreden beslissing niet, of veruit onvoldoende gemaakt.

Artikel 62, §2, eerste lid Vw. stelt: "De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed. De feiten die deze beslissingen rechtvaardigen worden vermeld, behalve indien redenen van Staatsveiligheid zich daartegen verzetten. "

Artikel 2 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen van 29 juli 1991 stelt: "De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. "

Artikel 3 van die wet stelt: "De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen Vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn. "

Het afdoende karakter van de motivering houdt in dat de motieven pertinent moeten zijn, wat wilt zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moeten hebben, en dat ze draagkrachtig zijn, wat wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te schragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de beslissing de motieven moet kunnen aantreffen derwijze dat kan worden nagegaan of de overheid van redenen die in feite en rechte juist zijn, of de overheid die gegevens correct heeft beoordeeld, en of ze op die gronden redelijkerwijze tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is een annulatieberoep tegen de beslissing in te dienen (RvS, 18 januari 2010, nr. 199. 583; RvS, 11 december 2015, nr. 233. 222).

De motieven in de bestreden beslissing zijn niet juist in rechte en feite. Er wordt onvoldoende onderbouwd waarom zij een ernstig gevaar voor de openbare orde zou vormen.

Art. 45 § 2 Verblijfswet bepaalt:

§ 2. De in de artikelen 43 en 44bis bedoelde beslissingen moeten in overeenstemming zijn met het evenredigheidsbeginsel en uitsluitend gebaseerd zijn op het persoonlijk gedrag van de betrokken burger van de Unie of zijn familielid.

Eerdere strafrechtelijke veroordelingen zijn als zodanig geen reden voor dergelijke beslissingen.

Het gedrag van de burger van de Unie of van zijn familielid moet een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving zijn. Motiveringen die los staan van het individuele geval of met algemene preventieve redenen verband houden, mogen niet worden aangevoerd.

Om te beoordelen of de burger van de Unie of zijn familielid een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid vormt, kan de minister of zijn gemachtigde, bij de afgifte van de verklaring van inschrijving of van de verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie, en als hij het onontbeerlijk acht, aan de lidstaat van oorsprong en, eventueel aan andere lidstaten, inlichtingen vragen over de gerechtelijke antecedenten van de betrokkene. Deze raadpleging mag geen systematisch karakter dragen.

De artikelen 43 en 45 Verblijfswet zijn de omzetting van artikel 27 van de richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG.

Verzoeker betwist niet dat de hem opgelegde veroordelingen definitief zijn.

Daar waar gesteld wordt dat de strafrechtelijke veroordelingen leiden tot een reële, actuele en ernstige bedreiging, dient opgemerkt te worden dat er onvoldoende rekening met de concrete elementen van het dossier wordt gehouden.

Het begrip openbare orde werd door het HvJ gedefinieerd in het Bouchereau arrest: "het beroep van een nationale instantie op het begrip openbare orde (veronderstelt) in elk geval, afgezien van de storing van de sociale orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, het bestaan van een werkelijke en genoegzaam ernstige bedreiging, die een fundamenteel belang van de samenleving aantast."

Elke inbreuk op de wet impliceert een verstoring van de maatschappelijke orde. Dit betekent echter niet dat elke wetsovertreding ook een beroep op de openbare orde rechtvaardigt.

Dit is enkel het geval wanneer de verstoring van de maatschappelijke orde ook een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Het begrip openbare orde veronderstelt volgens de wetgever "hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak, arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C- 249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak)"

Het gepleegd hebben van strafrechtelijke feiten an sich is onvoldoende om te spreken van reële actuele en ernstige bedreigingen voor de openbare orde, zelfs al gaat het om criminele feiten. Er moet immers een daadwerkelijke en vastgestelde kans bestaan dat de individu opnieuw strafrechtelijke daden zou begaan - een louter hypothetische kans volstaat niet.

Er moet een risico tot recidive zijn vooraleer het risico voor de openbare orde actueel kan worden beschouwd.

Op datum van 07.03.2023 werd verzoeker van zijn vrijheid beroofd. Sedert voornoemde datum verblijft verzoeker in detentie.

Verzoeker heeft spijt van zijn daden en werkt vanuit de gevangenis aan zijn reklassering en zijn verdere rehabilitatie in de maatschappij. Verzoeker stelt disciplinair geen problemen in de gevangenis. In dit kader kan aangehaald worden dat verzoeker in de gevangenis reeds verscheidene vertrouwensfuncties werd gegeven. Intra muros volgt hij ook de nodige agressiebegeleiding en is hij drugsvrij. Binnenkort zal hij toegelaten worden om te verblijven op de DVA afdeling van de gevangenis te Brugge.

Ondanks zijn detentie konden de banden met zijn vriendin, mevrouw, S. V. (Belgische onderdane), terug aangehaald worden en hebben zij terug een relatie.

Verzoeker is lid van de Belgische maatschappij, hij heeft in ons land zijn volledig sociaal en gezinsleven uitgebouwd. Men vergeet niet dat verzoeker op 17 jarige leeftijd op het grondgebied van het Rijk aankwam en dit tot op heden nimmer heeft verlaten. Zijn hele volwassen even bracht verzoeker alhier door.

Voor verzoeker wordt niet aangetoond dat hij actueel een werkelijk gevaar voor de openbare orde betekent.

De vaststelling van een actuele bedreiging vereist nochtans in regel dat de betrokken vreemdeling een neiging vertoont om een crimineel gedrag in de toekomst verder te zetten, vol te houden of te herhalen. Dit dient in elk geval afzonderlijk te worden beoordeeld.

De beoordelingsmarge van de lidstaten is overigens niet onbeperkt. Het bestuur dient niet enkel rekening te houden met het gedrag van verzoeker, zoals eerder aangegeven, maar dient evenzeer het evenredigheidsbeginsel toe te passen bij het ontnemen van een verblijfsrecht. Dit houdt in dat er nagegaan moet worden in welke mate het ontnemen van een verblijfsrecht nuttig is voor het vooropgestelde doel — namelijk het beschermen van de openbare orde en/of veiligheid.

Indien zou worden geargumenteed dat verzoeker geen terugkeerverplichting werd opgelegd, maar dat enkel zijn verblijfsrecht beëindigd werd, dient opgemerkt te worden dat de Terugkeerrichtlijn een dergelijke ambiguïteit niet duidt, en dat het alleszins onredelijk is om verzoeker in onwettig verblijf te laten en dat dit op geen enkele wijze nuttig is voor het vooropgestelde doel, de bescherming van de openbare orde.

Voorts moet er ook nagegaan worden binnen het kader van het evenredigheidsbeginsel, in welke mate er alternatieve en minder verregaande maatregelen beschikbaar zijn om hetzelfde doel te bereiken.

Er wordt in casu onvoldoende rekening gehouden met het feit dat verzoeker zijn reklassering alhier dient uit te werken onder de supervisie van de Strafvuotoeringsrechtbank welke nauwgezet verzoeker bij zijn reklassering opvolgt en erop waakt en toeziet dat er geen nieuwe strafbare feiten worden gepleegd. Door nu net het traject te moeten volgen welke wordt opgelegd door de strafvuotoeringsrechtbank wordt verzoeker niet als een ongeleid projectiel terug de maatschappij ingestuurd. Dit is nu net het doel van het reclasseringsmodel.

De psychosociale dienst van de gevangenis Brugge kon ook vaststellen dat verzoeker de nodige empathie en spijtbetuiging heeft.

Verzoeker geeft ook onomstreden en duidelijk aan alle opgelegde justitiële betalingen te willen doen en daartoe ook de nodige hulp en begeleiding te willen aanvaarden.

Met deze elementen wordt in de bestreden beslissing geen rekening gehouden, minstens is het niet duidelijk waarom er tot een volledige andere conclusie wordt gekomen.

Immers, de strafrechtelijke antecedenten worden niet betwist, doch het is allerm minst duidelijk waarom verzoeker een ernstige bedreiging zou vormen voor de openbare orde, en er een actueel gevaar zou zijn. Verzoeker hoopt dat uit het geheel van het concrete dossier blijkt dat er onvoldoende evenredig rekening werd gehouden met alle elementen.

Tweede onderdeel,

Artikel 8 EVRM luidt als volgt:

Artikel 8. Recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven

- 1 Een ieder heeft recht op respect voor zijn privé leven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.*
- 2 Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.*

Verzoeker onderhoudt zoals supra gesteld een relatie met een Belgische onderdane.

Verzoeker vervoegde in het jaar 2012 !!! zijn moeder welke toen reeds alhier verbleef.

Verzoeker geeft geen broers / zussen (er is enkel sprake van een stiefbroer waarmee er geen contact is gelet op de verstoorde relatie tussen verzoeker en zijn biologische vader).

In de Republiek Congo heeft verzoeker geen enkel levend familielid meer. Van sociale, culturele en familiale banden met de Republiek Congo, zoals verweerster het omschrijft en waarvan zij gratis aanneemt dat zij bestaan, is geen sprake en zijn deze onbestaande. Verzoeker kan terzake niet genoegzaam verwijzen naar zijn onderbroken, jarenlang verblijf alhier sedert 2012!!!

De bestreden beslissing stelt dat de ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit haar gedrag voortvloeit, zodanig is dat de familiale belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Conform artikel 8 van het EVRM dient een grondige en uitvoerige belangenafweging gemaakt te worden.

Om na te gaan of er in het kader van immigratie sprake is van een positieve verplichting (bv. een recht op binnenkomst en/of verblijf in het kader van gezinshereniging) dan wel een negatieve verplichting (bv. in het kader van weigering van voortgezet verblijf), dient een redelijke belangenafweging plaats te hebben.

Net zoals de overige bepalingen van het EVRM, heeft artikel 8 van het EVRM te maken met waarborgen en niet met de loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België, S 83). Dit artikel primeert ook op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 2f0.029}. Het is daarom de taak Van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Verwerende partij erkent dat verzoeker zich kan beroepen op een gezins- en privéleven in de zin van artikel 8 EVRM, en dat de bestreden beslissing een inmenging vormt in dit gezins- en privéleven.

Rest de vraag of alle relevante gegevens waarover verwerende partij beschikte of behoorde te beschikken op een zorgvuldige wijze werden betrokken in de afweging tussen enerzijds, het belang van verzoeker bij de uitoefening van haar privé- en gezinsleven in het Rijk en anderzijds, het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde.

Het is de taak van de overheid om te bewijzen dat zij de bekommernis had om een juist evenwicht te bereiken tussen het beoogde doel en de ernst van de inbreuk op het recht op respect voor het privé- en gezinsleven. Dit wordt onderzocht aan de hand van 'fair balance'-toets, waarbij wordt nagegaan of de overheid een redelijke afweging heeft gemaakt tussen de belangen van het individu en de belangen van de samenleving (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76; EHRM 2 juni 2015, nr. 6009/10. K.M. Zwitserland, § 53). Tevens moet blijken dat daarbij "alle voor die belangenafweging van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar werden betrokken.

Staten gaan hun beoordelingsmarge te buiten en schenden artikel 8 van het EVRM wanneer zij falen op zorgvuldige wijze een redelijke belangenafweging te maken (EHRM 28 juni 2011, Nufiez/Noorwegen, § 84; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 62).

Algemene factoren die meespelen in het kader van de afweging van het belang van het individu zijn, onder meer, de mate waarin het privé- en gezinsleven daadwerkelijk wordt verbroken, de omvang van de banden in de Verdragsluitende Staat, alsook de aanwezigheid van omstandigheden die het moeilijk of onmogelijk maken om het bestaande privé- en gezinsleven in het land van herkomst of elders verder te zetten. Deze elementen worden afgewogen tegen de aanwezige elementen van immigratiecontrole of overwegingen inzake openbare orde (ef. Ell RM 28 juni 2011, nr. 55597/09, Nufiez/Noorwegen, § 70; EHRM 12 juni 2012, nr. 54131/10, Bajsultanov/Oostenrijk, § 90; EHRM 1 december 2016, nr. 77036/11,

Uit de uitspraak van het EHRM inzake Üner (EHRM 10 oktober 2006, Üner/Nederland (GK), §§ 55, 57 en 58) volgt dat naast de Boultif-criteria desgevallend ook in de belangenafweging moet worden betrokken :

10) de hechtheid van de sociale, culturele en familiebanden van de vreemdeling met het gastland en met zijn land van herkomst.

Verwerende partij heeft geen redelijke afweging gemaakt in het licht van de bovenstaande factoren. Rekening houdend met het feit enerzijds dat de vereiste van artikel 8 van het EVRM, net zoals die van de overige bepalingen van het EVRM, te maken heeft met waarborgen en niet met de Loutere goede wil of met praktische regelingen (EHRM 5 februari 2002, Conka/België), § 83), anderzijds dat dit artikel primeert op de bepalingen van de Vreemdelingenwet (RvS 22 december 2010, nr. 210. 029) is het de taak van de administratieve overheid om, vooraleer te beslissen, een zo nauwkeurig mogelijk onderzoek te doen van de zaak en dit op grond van de omstandigheden waarvan hij kennis heeft of zou moeten hebben.

Door na te laten een zo grondig als mogelijk onderzoek te voeren naar het bestaan van verzoekers gezinsleven en vervolgens naar de toelaatbaarheid van een inmenging in dit gezinsleven overeenkomstig artikel 8 EVRM voorafgaand aan het nemen van de bestreden beslissing begaat verwerende partij "een schending van alle bovenvermelde wetbepalingen en algemene rechtsbeginselen."

Verzoeker is van mening dat de inmenging van de bestreden beslissing niet proportioneel is, gelet op wat aangehaald werd in het eerste onderdeel.

De aangehaalde middelen zijn dan ook gegrond."

3.1.1. De formele motiveringsplicht, zoals neergelegd in artikel 62, §2, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, verplicht de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Een afdoende motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansredenen van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering moet worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetbepalingen.

De verzoeker erkent in zijn enig middel dat de bestreden beslissing duidelijk is gemotiveerd in rechte, en dat zij artikel 44bis, §1, van de Vreemdelingenwet vermeldt als haar juridische grondslag. De verzoeker geeft

eveneens toe dat er op uitgebreide wijze wordt toegelicht waarom deze bepaling van toepassing is. De verzoeker is echter van mening dat in de bestreden akte niet afdoende het onderscheid wordt gemaakt tussen “redenen van openbare orde”, “ernstige redenen van openbare orde” en “dwingende redenen van openbare orde”. Er is volgens de verzoeker niet afdoende gemotiveerd waarom hij een ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De verzoeker stelt eveneens dat niet afdoende wordt toegelicht waarom er in zijn geval een gevaar zou zijn.

Artikel 44bis van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de paragrafen 2 en 3, kan de minister of zijn gemachtigde een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

§ 2. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden die krachtens de artikelen 42quinqüies en 42sexies een duurzaam verblijfsrecht hebben verkregen , alleen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid.

§ 3. De minister kan een einde maken aan het verblijf van de volgende burgers van de Unie , alleen om dwingende redenen van nationale veiligheid :

1° de burgers van de Unie die op het grondgebied van het Rijk hebben verbleven gedurende de tien voorafgaande jaren;

2° de burgers van de Unie die minderjarig zijn, behalve indien de beslissing noodzakelijk is in het belang van het kind, zoals bepaald in het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind van 20 november 1989.

§ 4. Wanneer de minister of zijn gemachtigde overweegt een beslissing zoals bedoeld in de paragrafen 1, 2 of 3 te nemen, houdt hij rekening met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

De gemachtigde heeft de bestreden beslissing, zoals de verzoeker pertinent opmerkt, getroffen in toepassing van artikel 44bis, §1, van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde maakte dus niet uitdrukkelijk toepassing van de “ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid” zoals vermeld in §2 van deze bepaling, noch de “dwingende redenen van nationale veiligheid” zoals vermeld in §3 van deze bepaling.

De wetgever voorziet inderdaad in een trapsgewijs systeem om een einde te stellen aan het verblijfsrecht van een vreemdeling om redenen van openbare orde of nationale veiligheid, dat afhankelijk is van de verblijfsstatus van de betrokkene. Dit systeem ziet er als volgt uit:

“– artikel 7 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die toegelaten noch gemachtigd zijn tot het verblijf in België, of die in het kader van een kort verblijf in België zijn;

– artikel 21 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die gemachtigd zijn tot een beperkt of onbeperkt verblijf van meer dan drie maanden op het grondgebied;

– artikel 22 van de wet zal worden toegepast op de onderdanen van derde landen die in België de status van langdurig ingezetene genieten of er gevestigd zijn; dit geldt eveneens voor de onderdanen van derde landen die toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk (beperkt of onbeperkt verblijf) sinds minstens 10 jaar en die er sindsdien ononderbroken verblijven; – artikel 44bis, §§ 1 en 3, en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden, en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld;

– artikel 44bis, §§ 2 en 3 en artikel 45 van de wet zullen worden toegepast op de burgers van de Unie, hun familieleden en de onderdanen van derde landen die met hen zijn gelijkgesteld, die het recht op duurzaam verblijf in België hebben verkregen”. (Parl.St. Kamer 2016-17, nr. 2215/001, p.16).

De begrippen ‘openbare orde’ en ‘nationale veiligheid’, waarvan hier sprake, werden nader toegelicht in de voorbereidende werken, waarbij werd benadrukt dat de begrippen “rechtstreeks uit de richtlijnen” werden gehaald: “Zo geven sommige richtlijnen inzake legale migratie in hun preambule aan dat het begrip “openbare orde” de veroordeling wegens het plegen van een ernstig misdrijf kan omvatten en dat de begrippen “openbare orde” en “binnenlandse veiligheid” tevens gevallen omvatten van behoren tot of steun verlenen aan een vereniging die het terrorisme steunt of ook nog het feit extremistische doelstellingen te huldigen of te hebben gehuldigd (14e overweging, van richtlijn 2003/86/EG; 8e overweging van richtlijn 2003/109/EG; 36e overweging van richtlijn 2016/801/EU)”.

Tevens wordt het belang van de rechtspraak van het Hof van Justitie in deze benadrukt. Zo kan gelezen worden dat uit zijn rechtspraak blijkt dat “[...] de lidstaten weliswaar in wezen vrij blijven om de eisen van de openbare orde af te stemmen op hun nationale behoeften, die per lidstaat en per tijdsgewricht kunnen verschillen [...]”. Maar “[...] in de context van de Unie, met name omdat zij een afwijking rechtvaardigen van een verplichting die bedoeld is om de eerbiediging van de grondrechten van derdelanders bij hun

verwijdering uit de Unie te verzekeren (moeten deze eisen) restrictief worden opgevat, zodat de inhoud ervan niet eenzijdig door de onderscheiden lidstaten kan worden bepaald zonder controle door de instellingen van de Unie." Het begrip 'openbare orde' veronderstelt volgens de wetgever "hoe dan ook, naast de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, [...] dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast" (arrest Z. Zh., van 11 juni 2015, C-554-13, EU:C:2015:377, punten 48 en 50 en vermelde rechtspraak; arrest H.T., van 24 juni 2015, C 373-13, EU:C:2015:413, punt 79; arrest Byankov, C-249/11, EU:C:2012:608, punt 40 en vermelde rechtspraak) (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, pp.19-20).

De wetgever benadrukt dat er een onderscheid moet worden gemaakt tussen "redenen van openbare orde", "ernstige redenen van openbare orde" en "dwingende redenen van openbare orde" en dat deze gradaties ook gelden voor de nationale veiligheid. Opnieuw geeft de wetgever aan dat de begrippen afkomstig zijn uit "Europese akten" en dat de begrippen conform de rechtspraak van het Hof van Justitie moeten worden geïnterpreteerd. Voor wat betreft het begrip "ernstige redenen van openbare orde", wordt dit door de wetgever omschreven als de vertaling van "het idee dat de omstandigheden van het geval een belangrijkere graad van ernst moeten vertonen" dan gewone redenen van openbare orde. De wetgever benadrukte voorts dat wanneer de overheid overweegt een einde te maken aan het verblijf om redenen van openbare orde of nationale veiligheid zij "geval per geval, [moet] nagaan of de bedreiging die de betrokkene vertegenwoordigt wel voldoende ernstig is om dat te doen, gelet op zijn verblijfsstatus. Daartoe moeten alle relevante gegevens, feitelijke en juridische, die specifiek zijn voor het geval in aanmerking worden genomen. Verscheidene factoren kunnen zo van invloed zijn op de ernst van de bedreiging, zoals de aard of de omvang van de feiten, de aard en de ernst van de opgelopen of uitgesproken sancties, de juridische en/of politieke context van de feiten, zowel op nationaal als op internationaal vlak, de status van het slachtoffer, de graad van verantwoordelijkheid of betrokkenheid van de betrokkene, de sociale of beroepsstatus van de betrokkene, zijn neiging tot herhaling of tot volhouden van zijn gedrag, de modus operandi, enzovoort. Zo kan, conform de rechtspraak van het Hof van Justitie, het begrip "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid" het deelnemen aan of ondersteunen van terroristische activiteiten of van een terroristische organisatie (arrest H.T., 24 juni 2015, C- 373/13, ECLI:EU:C:2015:413), de aan de drugshandel gerelateerde criminaliteit (arrest Tsakouridis, 23 november 2011, C-145/09, EU:C:2010:708; arrest Calfa, 19 januari 1999, C-348/96, EU:C:1999:6; arrest Orfanopoulos en Oliveri, 29 april 2004, C-482/01 en C-493/01, EU:C:2004:262), de daden van seksueel misbruik of verkrachting jegens een minderjarige, de mensenhandel en de seksuele uitbuiting van vrouwen en kinderen, de illegale handel in drugs, de illegale wapenhandel, het witwassen van geld, de corruptie, de vervalsing van betaalmiddelen, de cybercriminaliteit en de georganiseerde misdaad (arrest P.I., 22 mei 2012, C-348/09, EU:C:2012:300), of nog de fiscale fraude (arrest Aladzhev, 17 november 2011, C-434/10, EU:C:2011:750), dekken." De wetgever nuanceert wel "dat zelfs bij dergelijke feiten de bevoegde overheid elke situatie in zijn geheel moet onderzoeken, zodat er niet automatisch een einde aan het verblijf kan worden gemaakt om "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid". Het kan immers voorkomen dat de omstandigheden van de zaak niet de graad van ernst hebben die vereist is om als zodanig te worden gekwalificeerd. In het licht van de bovenvermelde arresten kunnen daarentegen de feiten die toelaten te besluiten tot het bestaan van "ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid" ook heel goed vallen, in bijzonder ernstige omstandigheden, onder het begrip "dwingende redenen van nationale veiligheid". Het feit bijvoorbeeld een persoon toevallig of bij een passionele misdaad te hebben gedood zal niet op dezelfde manier worden bekeken als een moord die perfect georkestreerd is of in bende is gepleegd of deel uitmaakt van een serie moorden. Zo zal ook het bezit van drugs voor persoonlijk gebruik heel ander karakter hebben dan het vervoeren van drugs in het kader van een georganiseerde drugshandel in een stad of op internationale schaal." (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 2215/001, p. 22-25).

Zoals hierboven reeds werd aangegeven werd de bestreden beslissing genomen op grond van artikel 44bis, §1, van de Vreemdelingenwet, dat louter in het algemeen "redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid" vereist om het verblijfsrecht te kunnen beëindigen, zonder andere meer specifieke voorwaarden (zoals "ernstige" redenen of "dwingende" redenen). Het zijn deze specifieke voorwaarden die nopen tot een afdoende motivering die aangeeft waarom het gevaar voor de openbare orde in het concrete geval van de betrokken vreemdeling een bijzondere of dwingende graad van ernst vertoont. Bij het toepassen van artikel 44bis, §1, van de Vreemdelingenwet, zoals *in casu*, zijn geen dergelijke elementen van een dwingende of bijzondere graad van ernst vereist. Er valt dan ook niet in te zien waarom de gemachtigde het hierboven geschetste onderscheid zou moeten duiden.

Niettemin merkt de Raad op dat de gemachtigde in het voorliggende geval wel degelijk, en zonder dat dit wettelijk gezien vereist was, heeft besloten dat er "ernstige redenen van openbare orde zijn" waardoor het beëindigen van verzoekers verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten. De gemachtigde licht echter op zeer uitvoerige toe waarom hij van oordeel is dat verzoekers "gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving." In tegenstelling tot hetgeen de verzoeker betoogt, wordt hierbij

niet louter verwezen naar de veroordelingen die hij heeft opgelopen maar wordt wel degelijk gemotiveerd waarom de aard van de feiten die aan de vele strafrechtelijke veroordelingen ten grondslag liggen (het gaat onder meer om correctionele veroordelingen wegens weerspanningheid ten aanzien van politie-inspecteurs, diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen of verwondingen en inbreuken op de drugswetgeving en ook verschillende veroordelingen door de politierechtbank wegens het niet naleven van het verbod op samenscholing tijdens de coronamaatregelen), verzoekers specifieke gedragingen en ingesteldheid, de ernst en de herhaling van de feiten en de gevolgen voor de slachtoffers en de samenleving maken dat de verzoeker een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor 's lands openbare orde.

De gemachtigde licht eveneens concreet toe dat de verzoeker de kansen tot reclassering die hem door Justitie werden gegeven niet heeft aangegrepen. De gemachtigde motiveert ook uitdrukkelijk waarom hij meent dat er een actueel risico blijft bestaan dat de verzoeker opnieuw strafbare feiten pleegt. Hieromtrent wordt verwezen naar het herhaald karakter van de feiten en naar het feit dat eerdere veroordelingen geen gedragswijziging tot stand brachten. De gemachtigde wijst erop dat de verzoeker een asociale en agressieve ingesteldheid heeft en dat hij niet vatbaar is voor tussenkomsten van Justitie. De gemachtigde geeft hieromtrent te kennen dat de verzoeker in het verleden reeds werd veroordeeld tot werkstraffen, tot korte gevangenisstraffen en straffen met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden, doch dat hij deze naast zich neer legde en geen van de hem geboden kansen greep. De gemachtigde concludeert, na een zeer grondige bespreking van verzoekers gedragingen en de verschillende door hem gepleegde feiten, als volgt:

“Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon, zo ook de meest kwetsbare in de maatschappij. U geeft blijk van een gevaarlijke en agressieve ingesteldheid en kampt met een verslavingsproblematiek. Doordat u eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.”

De gemachtigde heeft in de bestreden akte zodoende zeer concreet en uitvoerig gemotiveerd waarom de verzoeker een ernstig en actueel gevaar vormt voor de openbare orde. De verzoeker toont niet aan dat de opgegeven motieven niet afdoende zouden zijn.

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet of van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 blijkt niet.

3.1.2. Waar de verzoeker stelt dat de opgegeven motieven niet juist zijn in rechte en in feite, voert hij in wezen een schending aan van de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidscontrole of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Ook het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur

geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Het evenredigheidsbeginsel, als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel, laat enkel toe om een beslissing onwettig te bevinden indien deze tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126.520). De Raad kan ter zake enkel optreden wanneer het bestuur een kennelijk onredelijk gebruik maakt van zijn beoordelingsvrijheid, wat voor het onderhavige geval neerkomt op de vraag of de gemachtigde zich kennelijk onredelijk heeft opgesteld bij het nemen van de bestreden beslissing, waarbij een einde wordt gesteld aan verzoekers verblijfsrecht.

De Raad stelt vast dat de verzoeker zich beperkt tot algemene kritieken, zonder op enige wijze in te gaan op de uitvoerige motieven die in de bestreden akte zijn opgenomen. Hij stelt dat de strafrechtelijke antecedenten niet worden betwist, doch meent dat het niet duidelijk is waarom hij een ernstige bedreiging zou vormen voor de openbare orde, en waarom er een actueel gevaar zou zijn. Een dergelijke vage kritiek is geheel ongegrond, gelet op de volgende uitgebreide motieven, waaruit blijkt dat de verweerder op gedegen wijze heeft onderbouwd waarom verzoekers gedragingen een ernstige en actuele bedreiging uitmaken voor de openbare orde: *“De Politierechtbank van Veurne veroordeelde u op 26.01.2015 tot een werkstraf van 100 uren (vervangende geldboete: 100,00 euro (x 6 = 600 euro)) met uitstel 3 jaren voor 50 uren en verlies van recht tot sturen gedurende 8 dagen van alle categorieën daar u geen verzekering burgerlijke aansprakelijkheid had.*

De Correctionele Rechtbank van Veurne veroordeelde u op 06.07.2020 tot werkstraf van 50 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering: 3 maanden) daar u zich schuldig maakte aan, om de verspreiding van het coronavirus COVID- 19 te beperken, het verbod op privé- en publieke activiteiten van culturele, maatschappelijke, feestelijke, folkloristische, sportieve en recreatieve aard niet te hebben nageleefd, namelijk door op het eigen appartement een verjaardagsfeest te organiseren ten behoeve van V.D. en hierbij met 7 personen aanwezig te zijn op het appartement te Nieuwpoort, waar minstens 4 personen niet op dat adres waren ingeschreven (feit gepleegd op 18.04.2020); aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen 2 politie-inspecteurs, allen lid van PZ Westkust, wanneer die handelden ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 03.05.2020) en aan, om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken, het verbod op samenscholing niet te hebben nageleefd, namelijk door met meer dan 2 personen die niet op het adres te Nieuwpoort Albert I laan 288 bus 202 zijn ingeschreven samen te komen (feit gepleegd in de periode van 18.04.2020 tot en met 03.05.2020).

De Correctionele Rechtbank van Veurne veroordeelde u op 26.11.2021 tot een werkstraf van 60 uren (vervangende gevangenisstraf bij niet-uitvoering: 4 maanden) daar u zich schuldig maakte aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie, te weten tegen 3 inspecteurs van de politiezone Westkust, wanneer deze handelden ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 08.06.2020).

Op 23.02.2022 werd u aangehouden en opgesloten in de gevangenis van Brugge en werd de vervangende gevangenisstraf, uitgesproken bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Veurne d.d. 06.07.2020 in uitvoer gebracht daar u de werkstraf waartoe u veroordeeld werd niet uitgevoerd had.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 24.02.2022 bij verstek tot een gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig maakte aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een gerechtelijke bewaarder, een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, meer bepaald ten nadele van 6 slachtoffers, leden PZ Oostende (feit gepleegd op 30.01.2021), ten nadele van 1 slachtoffer, lid PZ Westkust (feit gepleegd op 02.06.2021) en ten nadele van 3 slachtoffers, leden PZ Oostende (feit gepleegd op 08.09.2020).

Op 25.02.2022 werd u een strafonderbreking met het oog op Elektronisch Toezicht (hierna: E.T.) in de vorm van thuisdetentie toegekend.

Omdat u nagelaten had u op 19.05.2022 bij de gevangenis te Brugge te melden, werd u geseind.

Op 22.05.2022 werd u weer opgesloten in de gevangenis.

Op 04.06.2022 werd u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 28.06.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 6 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen, een officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie, wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, meer bepaald ten nadele van 2 leden van de PZ Oostende (feit gepleegd op 04.02.2022) en aan tegen een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of tegen enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitoefening of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, smaad door woorden, daden, gebaren of bedreigingen te hebben gepleegd, ten nadele van 2 leden van de PZ Oostende (feit gepleegd op 04.02.2022).

Op 17.07.2022 werd u aangehouden en op 18.07.2022 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Brugge op verdenking van diefstal door middel van geweld of bedreiging en aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of aan enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht.

Op 04.10.2022 werd uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 24.02.2022 in uitvoer gebracht.

Op 04.10.2022 werd uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 28.06.2022 in uitvoer gebracht.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 20.12.2022 tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaren met uitstel voor een termijn van 5 jaren doch slechts voor een gedeelte van 1 jaar daar u zich schuldig maakte aan gepoogd te hebben met behulp van geweld of bedreiging, hetzij gelden, waarden, roerende voorwerpen, schuldbrieven, biljetten, promessen, kwijtingen, hetzij de ondertekening of de afgifte van enig stuk dat een verbintenis, beschikking of schuldbevrijding inhield of teweegbracht te hebben afgeperst, ten nadele van 1 slachtoffer (feiten gepleegd op 22.05.2022) en aan andermans roerende eigendommen opzettelijk te hebben beschadigd of vernield (feit gepleegd op 22.05.2022); aan opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht aan een onbekende persoon (feit gepleegd op 01.12.2021) en aan landelijke of stedelijke afsluitingen, uit welke materialen ook gemaakt, geheel of ten dele te hebben vernield (feit gepleegd op 01.12.2021).

Op 20.12.2022 werd u voorlopig in vrijheid gesteld.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 17.01.2023 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel gedurende een periode van 3 jaar, doch slechts voor het gedeelte van 1 jaar mits naleving van probatievoorwaarden daar u zich schuldig maakte aan diefstal door middel van geweld of bedreiging (feit gepleegd op 17.07.2022); aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare macht of aan enig andere persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, met name aan 2 politieambtenaren bij de PZ Oostende in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van hun bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht (feit gepleegd op 17.07.2022) en aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet een officier of agent van de administratieve of de gerechtelijke politie, te weten tegen 9 politieambtenaren van de PZ Oostende, wanneer deze handelden ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen (feit gepleegd op 17.07.2022).

Op 07.03.2023 hebt u zich aangemeld bij de gevangenis van Brugge naar aanleiding van uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 20.12.2022.

Diezelfde dag werd u een strafonderbreking met het oog op het toekennen van E.T toegekend.

Op 22.09.2023 werd de vervangende gevangenisstraf u opgelegd bij vonnis van de Correctionele Rechtbank van Veurne d.d. 26.11.2021 in uitvoer gebracht. U had uw werkstraf slechts gedeeltelijk ondergaan en er restte u nog 2 maanden gevangenisstraf.

Op 22.09.2023 kwam u laattijdig terug uit stafonderbreking .

Op 26.09.2023 werd uw veroordeling door de Correctionele Rechtbank d.d. 17.01.2023 in uitvoer gebracht.

Tussen 26.09.2023 en 09.11.2023 werd u een strafonderbreking met het oog op het toekennen van E.T toegekend.

De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 25.04.2024 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 2 jaren daar u zich schuldig maakte aan 0,50 gram cocaïne, 0.46 gram cocaïne, en 0,3 gram cocaïne in bezit te hebben gehad, te hebben aangekocht of vervoerd (feiten gepleegd op 14.01.2023, 11.02.2023 en 21.02.2023); aan zonder van wapens te zijn voorzien, een aanval te hebben gepleegd of zich met geweld of bedreiging te hebben verzet tegen een officier of agent van de administratieve of gerechtelijke politie, wanneer die handelde ter uitvoering van de wetten, van de bevelen of de beschikkingen van het openbaar gezag, van rechterlijke bevelen of van vonnissen, ten nadele van 1 inspecteur, tewerkgesteld bij de PZ Oostende (feit gepleegd op 14.01.2023) en ten nadele van 4 inspecteurs, allen tewerkgesteld bij de PZ Oostende (feiten gepleegd op 11.03.2023); aan diefstal (feit gepleegd op 22.02.2023); aan poging diefstal (feit gepleegd op 21.02.2023) en aan een ministerieel ambtenaar, een agent die drager is van het openbaar gezag of van de openbare gezag of van de openbare macht of aan enig ander persoon met een openbare hoedanigheid bekleed, in de uitvoering of ter gelegenheid van de uitoefening van zijn bediening, opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht (feit gepleegd op 18.05.2023).

Het Hof van Beroep van Gent (op beroep tegen CR Brugge d.d. 04.01.2024) veroordeelde u op 26.06.2024 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 3 maanden daar u zich schuldig maakte aan wetende dat u in de volstreekte onmogelijkheid verkeerde om te betalen, zich in een daartoe bestemde inrichting dranken of spijzen te hebben laten opdienen, die u daar geheel of gedeeltelijk heeft verbruikt (feit gepleegd op 18.05.2023).

Het Hof van Beroep van Gent (op beroep tegen CR Brugge d.d. 03.05.2024) veroordeelde u op 18.12.2024 in staat van wettelijke herhaling tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar daar u zich schuldig maakte diefstal met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd door twee of meer personen, met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd ten nadele van een persoon van wie de kwetsbare toestand ten gevolge van de leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, duidelijk was of u bekend was (feit gepleegd 05.11.2023).

Op 11.02.2025 werden de voorlopige invrijheidstellingen d.d. 04.06.2022 en d.d. 20.12.2022 bij ministerieel schrijven ingetrokken.

+++

U heeft niet minder dan 9 strafrechtelijke veroordelingen opgelopen o.a. wegens weerspannigheid ten aanzien van politie-inspecteurs, diefstal met geweld of bedreiging, opzettelijke slagen of verwondingen en inbreuken op de drugswetgeving. U werd meermaals veroordeeld door de Politierechtbank wegens het niet naleven van het verbod op samenscholing tijdens de coronamaatregelen. U heeft de kansen die u door Justitie werden gegeven niet aangegrepen om u te herpakken. U bevindt zich momenteel in een strafcategorie van 10 tot 15 jaar en uw huidige strafeinde is voorzien voor 03.01.2034.

U hebt tussen 18.04.2020 en 03.05.2020 meerdere malen het verbod op samenscholing en het verbod op privéactiviteiten van feestelijke aard niet nageleefd. Daarenboven was u weerspannig. De feiten getuigen van een gebrek aan respect voor de maatschappelijk normen. Ter zitting vroeg u de rechter om een werkstraf. U had nood aan structuur en regelmaat in uw leven. De Correctionele Rechtbank van Veurne oordeelde d.d. 26.07.2020 dat dit gerealiseerd kon worden door u een werkstraf van 50 uren op te leggen en u zo aan te sporen om uw leven op de juiste sporen te houden, bij gebrek aan het uitvoeren van de werkstraf zou de werkstraf vervangen worden door een gevangenisstraf van 3 maanden. Op 23.02.2022 diende de vervangende gevangenisstraf helaas in uitvoer gebracht te worden.

U hebt zich op 08.06.2020 schuldig gemaakt aan weerspannigheid ten aanzien van 3 inspecteurs van de politiezone Westkust. De feiten werden niet betwist en u bekende de weerspannigheid. De gepleegde feiten getuigen van een gebrek aan respect voor andermans integriteit. Ter zitting vroeg u een opnieuw een werkstraf. U had nog steeds nood aan structuur en regelmaat in uw leven. Dit kon volgens de Correctionele rechtbank van Veurne mede gerealiseerd worden door u een werkstraf van 60 uren op te leggen wat u diende aan te zetten om uw leven op de juiste sporen te houden (zie vonnis d.d. 26.11.2021). U hebt de werkstraf gedeeltelijk ondergaan. Op 22.09.2023 diende een resterende vervangende gevangenisstraf van 2 maanden in uitvoer gebracht te worden.

Op 08.09.2020, 30.01.2021 en 02.06.2021 maakte u zich wederom schuldig aan weerspannigheid ten aanzien van politieagenten. Bij het bepalen van de straf en strafmaat hield de rechtbank rekening met de aard, de ernst en het aantal van de gepleegde en bewezen verklaarde feiten, die blijk gaven van een antisociale persoonlijkheid, een ernstige agressieproblematiek en een volkomen gebrek aan zelfbeheersing. De Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeelde u op 24.02.2022 tot een gevangenisstraf van 6 maanden.

Twee Politie-Inspecteurs stelden op 04.02.2022 om 23u38 vast dat u aan het wildplassen was tegen een gebouw te Oostende. Wanneer de inspecteurs wilden overgaan tot uw identificatie, werkte u niet mee en daarop gingen de inspecteurs over tot een veiligheidsfouille. De veiligheidsfouille kon niet veilig uitgevoerd worden omdat u de inspecteurs provokeerde en deze gingen over tot een bestuurlijke arrestatie. Tijdens het boeien werkte u niet mee, waardoor de inspecteurs u dienden te fixeren tegen de muur. Tijdens dit fixeren ging u over tot fysieke agressie tegen 1 inspecteur en probeerde u te schoppen tegen de andere inspecteur. U raakte het scheenbeen van 1 inspecteur maar niet hard genoeg om hem te verwonden. Uiteindelijk kon u achterwaarts geboeid worden. Tijdens het fouilleren op de openbare weg zei u: "wacht maar tot ik je in je privé zie, dan ga ik je eens goed pakken.", "Ik zal u slaan als ik u zie zonder uniform." en "Ik ga je moeder neuken." Na de veiligheidsfouille beslisten de inspecteurs om u in hun voertuig te plaatsen, hiervoor was de hulp van 2 collega's noodzakelijk. Wanneer de inspecteurs uw veiligheidsgordel probeerden om te leggen, probeerde u op verschillende manieren te stampen in de richting van de inspecteurs en weigerde u alle medewerking. Omdat u alle medewerking weigerde gingen de inspecteurs over tot fixatie van u op de grond van het voertuig. Tijdens het overbrengen bleef u zich hevig verzetten, waardoor 1 inspecteur op u diende te blijven zitten. Ook wanneer ze u bij aankomst aanmaanden om u te gedragen en u de kans gaven om mee te wandelen naar de cellen, bleef u verbaal agressief en liet u blijken dat u niet zou meewerken. U probeerde zelfs recht te staan om de inspecteurs te kunnen aanvallen. De inspecteurs dienden u uit het voertuig te trekken. U schopte hevig in de lucht wanneer de inspecteurs u vastnamen. Een inspecteur nam u in een halsgreep en de andere inspecteur nam u vast bij de arm. U bleef zich hevig verzetten en bleef hevig met uw benen schoppen. U probeerde om u terug af te zetten tegen de muur. De inspecteur diende u naar binnen te slepen gezien u zich bleef verzetten. Tijdens de fouille voor uw opsluiting bleef u zich verzetten. Bij het afnemen van de boeien spande u zich volledig op en probeerde u zich los te krijgen. Om u opnieuw onder controle te krijgen was de hulp van een 4-tal collega's nodig. Nadat u ontdaan was van uw kledij, losten de inspecteurs u en gingen achterwaarts de cel naar buiten. Bij het lossen spong u meteen recht en spurtte u naar de inspecteurs om een aanval te beginnen. Een inspecteur kon u opnieuw in de cel krijgen, eens de celdeur gesloten was, stormde u opnieuw naar de deur en klopte u op de deur.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 28.06.2022 waarin voormelde feiten bestraft worden, blijkt: "De feiten zijn ernstig en ze getuigen van een totaal gebrek aan normbesef, zo mede een misprijzen tegenover de dragers van de openbare macht. Het gedrag van beklaagde kan maatschappelijk niet getolereerd worden en dient bijgevolg streng te worden afgekeurd en beteugeld." U was bovendien niet aan uw proefstuk toe inzake weerspanningheid ten aanzien van de politiediensten. De rechtbank veroordeelde u tot een gevangenisstraf van 6 maanden in de hoop dat u in de toekomst meer respect zou opbrengen voor de politiediensten.

Op 01.12.2021 omstreeks 20u10 was u betrokken bij een vechtpartij op het terras van café "L. F." in de Langestraat te Oostende. Twee personen waren in een verhitte discussie met elkaar waarbij slagen toegediend werden. U was een van hen en greep meermaals naar een barkruk om daarmee slagen toe te brengen, tevens sloeg u een onbekende man in het gezicht en een raam van het café moest het ontgelden. U gooide een asbak naar het raam, waar drie personen stonden die hun hoofd moesten intrekken. U gaf toe dat u dronken was en stelde niet meer zo goed te weten wat er precies gebeurd was wegens het overmatig drankgebruik. U verklaarde de schade te willen vergoeden.

Enkele maanden later maakte u amok op het Marie-Joséplein te Oostende. Op 22.05.2022 omstreeks 6u20 à 6u30 kreeg de politie melding van een taxichauffeur die zei dat iemand mensen lastigviel. Nadien bleek dat het om u ging. Volgens de oproep dreigde u omstaanders te zullen slaan en overvallen. U was op een man afgestapt, had hem tegen de grond gewerkt en schopte hem. Tevens riep u: "money, money, money". Op de camerabeelden was te zien hoe u deze man achternaliep en hem ten val deed komen. U bleef bij het slachtoffer staan en gesticuleerde terwijl het slachtoffer op de grond lag. Toen het slachtoffer recht stond, viel u hem opnieuw aan en trok hem tegen de grond. Het slachtoffer kon wegvlugten toen een onbekende tussenbeide kwam. Het slachtoffer was gewond en er werd een medisch attest opgemaakt. U werd opgesloten in een cel, waar u voor overlast bleef zorgen en de matras in uw cel kapot scheurde om u er vervolgens in te wurmen. U werd verhoord en betwistte dat u het slachtoffer om geld had gevraagd. U betwistte ook dat u het slachtoffer geslagen had. U was niet bereid om de schade aan de matras te vergoeden. U stond op dat moment geseind wegens ontvluchting als gevangene, zodat u naar de gevangenis werd overgebracht. U had nagelaten om u in het PCB aan te bieden met het oog op elektronisch toezicht. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 20.12.2022 blijkt: "Het betreffen ernstige feiten, aangezien beklaagde bij herhaling agressief werd en argeloze burgers aanviel, zelfs aferste op openbare plaatsen."

Op 17.07.2022 omstreeks 11u30 viel u een man lastig in Oostende. U vroeg hem om eten en sigaretten. Plots nam u zijn linkerarm vast en stak u 2 vingers onder zijn horloge om dit te ontvreemden. Omstaanders konden de diefstal voorkomen en het slachtoffer verliet de plaats in de richting van zijn appartement. In de inkom van het appartementsgebouw werd het slachtoffer opnieuw belaagd door u. U nam zijn pols enorm hard vast en duwde hem hard tegen de muur van de inkomhal. Toen het slachtoffer zich probeerde los te

maken, kreeg hij een klap waardoor zijn bril op de grond viel. U maakte het horloge snel los en pinde het slachtoffer tegen de muur, waarop u wegvluchtte. Het slachtoffer was te zeer aangedaan en deed aangifte van de feiten via zijn vrouw. Het gestolen horloge werd bij u aangetroffen en u werd bij confrontatie herkend. Bij uw arrestatie bood u hevig verzet. U stampte wild in het rond met de voeten, waardoor een inspecteur van de politie meermaals tegen het bovenbeen geraakt werd. Toen u op de grond gelegd werd met het oog op immobilisatie, waren er 5 politiemensen nodig om u in bedwang te houden. In de combi probeerde u te bijten daar de inspecteurs. Ook bij uw overbrenging naar het cellencomplex gebruikte u aanhoudend buitensporig geweld. U beet meermaals naar diverse politiebeambten, zowel in hun handen, in de knie en het bovenbeen. U beet ook in de rechterschoen van de hoofdinspecteur en er stond een afdruk van uw tanden in de schoen. Ook na uw opsluiting bleef u agressief en wou u geen verklaringen afleggen. Uw weerspanningheid kon gedeeltelijk vastgesteld worden op de camerabeelden in het cellencomplex. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank d.d. 17.01.2023 blijkt: "De voorliggende feiten getuigen van een criminele ingesteldheid bij beklaagde die het gebruik van geweld allerm minst schuwt, niet alleen tegen argeloze burgers op openbare en private plaatsen, maar ook tegen politiemensen die hun elementaire taken ten uitvoer brengen." U had geen lering getrokken uit de eerdere veroordelingen voor gelijkaardige feiten, noch uit uw talrijke contacten met justitie. Hieruit blijkt dat u bijzonder veel moeite heeft met het openbaar gezag en dat u weinig schuldbesef of schuldinzicht hebt. De Correctionele Rechtbank van Brugge gaf u ondanks uw strafverleden nog een kans en veroordeelde u op 17.01.2023 tot een gevangenisstraf van 2 jaar met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 1 jaar mits naleving van probatievoorwaarden zoals het verbod op drugsgebruik en alcoholgebruik en u ambulant of residentieel te laten begeleiden voor uw drugs en/of alcoholverslaving en/of agressieproblematiek. U achtte zich in staat om de voorwaarden na te leven en verklaarde zich akkoord met de probatievoorwaarden.

Op 14.01.2023 voerde de politie in het kader van overlast en bijstand een voetpatrouille uit in Oostende. Ter hoogte van een café merkte de politie dat u, wanneer u de patrouille zag, een zakje met wit poeder weggooide. Nadien bleek er 0,5 gram cocaïne in dit zakje te zitten. U ontkende dat het zakje van u was. Wanneer de politie u wees op de voorwaarden die u werden opgelegd, geraakte u opgefokt waarop de politie besliste om u mee te nemen naar het politiekantoor teneinde een gerechtelijke fouille uit te voeren. Bij het aanvatten van het transport was u verbaal agressief, daarna werd u ook fysiek agressief. U maakte uw veiligheidsgordel los, probeerde recht te staan, tierde en stampte tegen het interieur. Toen een inspecteur u achteruit duwde, beet u hem in de onderarm. Bij fouille werd een gebruikershoeveelheid cannabis aangetroffen.

Op 11.02.2023 merkte de politie u op. Aangezien ze over informatie beschikten dat u een wapen zou dragen en drugs zou dealen, onderwierpen ze u aan een controle. Bij de overbrenging naar het dienstvoertuig liet u iets op de grond vallen, maar voordat de politie het kon controleren, raapte een omstaander het al op. Bij de gerechtelijke fouille op het politiekantoor werd een gripzakje met 0,46 gram cocaïne in uw onderbroek aangetroffen.

Op 21.02.2023 werd u door een politiepatrouille in het Leopoldspark te Oostende opgemerkt. De politie voerde een veiligheidsfouille uit en in uw linkerkous werd een plasticen verpakking met 0,3 gram cocaïne aangetroffen. Een gerechtelijke fouillering op het bureau resulteerde negatief.

Op 11.03.2023 werd u door een patrouille in de uitgaansbuurt van Oostende opgemerkt. U negeerde daarmee uw plaatsverbod en de politie ging over tot een bestuurlijke arrestatie. U verklaarde enkel een pita te komen halen en weigerde elke medewerking waarna u zich eerst verbaal en vervolgens fysiek agressief gedroeg. U stampte en sloeg in het rond waardoor de fysieke integriteit van de inspecteurs in het gedrag kwam. Een inspecteur werd hierdoor aan de knie en aan de arm gewond. U was duidelijk onder invloed van alcohol.

Op 22.02.2023 kreeg de politie melding dat er een fles gin uit de Carrefour te Oostende gestolen was. U voldeed aan de persoonsbeschrijving. Bij interpellatie gaf u de diefstal toe en de fles werd aan de winkel teruggegeven.

Op 21.02.2023 werd gemeld dat iemand in een werkcontainer was binnengegaan. De melder had de feiten gefilmd. Op de beelden was te zien hoe u via de deur van de container, die niet slotvast was naar binnen ging. Wanneer u merkte dat u gefilmd werd, liep u naar buiten, nam de persoon bij de pols en zei dat hij moest stoppen met filmen. De eigenaar van de container, verklaarde achteraf geen schade te hebben.

Op 18.05.2023 werd de politie opgeroepen omdat u op de Meifoor in Brugge de menigte toeriep en keet schopte. Wanneer de politie u wilde, boeien rukte u zich los. U kon worden gevat doordat u door een voetveeg van een onbekende omstaander ten val kwam. U verzette zich tot de politie u in het dienstvoertuig plaatste. De beelden van de bodycam werden geanalyseerd. Hierop was duidelijk te zien hoe u met volle kracht tegen de benen van een inspecteur schopte, alsook dat u hem probeerde te bijten en naar hem spuugde. De inspecteur hield er schaafwonden aan de arm aan over. Ze kregen u uiteindelijk met veel

moeite in de cel. U was duidelijk onder invloed, vermoedelijk van verdovende middelen. Ter zitting betwistte u de feiten niet. Inbreuken tegen de drugswetgeving schaden de volksgezondheid, ook uw eigen veiligheid en gezondheid. De rechtbank tilde zwaar aan uw druggebruik.

Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 25.04.2024 waarin voormelde feiten bestraft werden, blijkt: "Uit niets blijkt ten slotte dat beklaagde ook maar enige intentie heeft te werken aan zijn probleemgebieden/verslavingsproblematiek. Hij lijkt dit zelfs absoluut niet ernstig te nemen, gezien hij keer op keer in dezelfde toestand verkeert. Beklaagde verklaart zelf in één van zijn verhoren dat hij 'geen tijd' had om zich in het verleden aan te melden om iets te doen aan zijn alcoholproblematiek omdat hij te veel werk had, terwijl hij vooral rond dwaalt in een roes van alcohol en met drugs op zak en ondertussen voor overlast zorgt. Hij stelt zelfs enkel bereid te zijn er iets aan te doen als hij onderdak en werk heeft". Wat betreft de agressie tegen politieambtenaren merkte de rechtbank op dat ofschoon politieambtenaren in de uitoefening van hun taken een grotere graad van fysieke en morele weerbaarheid dienen te bezitten dan de doorsnee burger en zij opgeleid worden om bij arrestaties en andere situaties waarbij sprake kan zijn van geweldplegingen op gepaste wijze te reageren, zulks geenszins betekent dat agressie tegen de politie als gemeengoed en "deel van job" moet worden beschouwd. Elke vorm van fysiek geweld kan eenvoudigweg niet worden gedoogd. Hier werden alle grenzen overschreden. Uit uw verhoren bleek bovendien dat u weerspannigheid als "normaal" beschouwt, wat wijst op een duidelijk neerbuigende houding tegenover de politiediensten. De rechtbank veroordeelde u op 24.05.2024 tot een gevangenisstraf van 2 jaar.

U vluchtte op 18.05.2023 weg uit een restaurant zonder te betalen nadat u zich drank en eten liet opdienen. Aan de verbalisanten deelde u mee dat u ruzie had met de vriend waarmee u in het restaurant aanwezig was en dat hij uw bankkaart had meegenomen. U legde geen enkel bewijs voor van uw beweringen, integendeel u was tegendraads tegenover de verbalisanten en verklaarde op het einde van het gesprek met de verbalisanten dat u zeker niet zou betalen en vond het opportuun hen uit te dagen om te vechten. Afzetterij of flessentrekkerij zoals bedoeld in art. 508bis van het Strafwetboek strekt tot bescherming van de houders van eet- of drankgelegenheden waar het gebruikelijk is dat de klanten onmiddellijk na hun consumptie tot contante betalingen overgaan. Afzetterij is een bijzonder laakbare vorm van bedrog. Dit ondermijnt het vertrouwen tussen mensen en schaadt de integriteit van zakelijke en sociale relaties. Bovendien brengt dit financiële schade met zich mee bij de slachtoffers, wat resulteert in een verstoord gevoel van rechtvaardigheid en veiligheid in de samenleving.

Het Hof van Beroep van Gent veroordeelde u op 26.06.2024 tot een gevangenisstraf van 3 maanden.

Op 05.11.2023 overviel u samen met 2 anderen een zeer kwetsbare man in een rolstoel in het station van Oostende. Het staat buiten kijf dat de feiten die zich voordeden getuigen van een zeer bedenkelijke instelling in uw hoofd. Het slachtoffer was een motorisch mindervalide man, die zich enkel kon uitdrukken via een spraakcomputer. Hij woonde in Brussel en verbleef in een voorziening in het kader van zelfstandig begeleid wonen. Ondanks het feit dat hij een motorische handicap had, non verbaal was en louter kon spreken via een spraakcomputer, was hij heel ondernemend en ging hij gemiddeld 2 tot 3 keer per week alleen naar Oostende. Hij diende zich daarvoor ruim op tijd aan te melden aan het station zodat hij kon worden bijgestaan om hem op de trein te helpen. Nadat de feiten hadden plaatsgegrepen, diende het slachtoffer alleen terug te keren naar Brussel en kon hij enkel zijn vader verwittigen via Messenger. De politie kon niet verwittigd worden omdat hij zijn trein moest halen.

Na aangifte deed de politie nazicht van de camerabeelden en er werden 3 verdachten, waaronder u, geïdentificeerd. Bij nazicht van de beelden bleek dat er ook geweld tegenover het slachtoffer gebruikt werd. U en uw kompanen ontnamen hem niet alleen geld, maar goten ook tegen zijn wil alcohol in zijn mond en gaven hem rake klappen onder andere op het hoofd. In uw eerste verklaring zei u dat u 40 euro uit de portefeuille van het slachtoffer had gehaald. Voor de onderzoeksrechter verklaarde u dat u het slachtoffer niet had geslagen, dat dat uw bedoeling niet was en 'dat u ook moest eten'. In een herverhoor verklaarde u dat u héél dronken was. Het geld werd volgens u gebruikt om eten en drinken te kopen. U stelde die dag ook cocaïne gebruikt te hebben. Uit de analyse van de camerabeelden bleek de betrokkenheid van alle beklaagden (waaronder u) bij de feiten van diefstal met geweld. Het slachtoffer werd gewelddadig benaderd en van het tumult werd gebruik gemaakt om geld te stelen uit zijn portefeuille die met een lange riem rond zijn hals hing, zodat de portefeuille kon verstopt worden tussen zijn been en de zijkant van de rolstoel. Hij kon zich op geen enkele manier verweren tegen zijn 3 belagers. Dit bleek overigens uit de strafinformatie en de analyse van de camerabeelden, gezien hij zich tijdens de feiten meermaals had weggetrokken en met zijn voeten in de lucht had gestampt om op enigerlei wijze een poging van weerstand te bieden. De bijzonder kwetsbare toestand van het slachtoffer was meteen duidelijk.

Het hoeft weinig betoog dat dergelijke feiten enorme gevoelens van afschuw en verontwaardiging oproepen in de samenleving. Deze feiten tonen aan dat u geen enkel respect opbrengt voor een mindervalide medemens. U maakte misbruik van deze kwetsbaarheid, goed wetende dat jullie fysiek en numeriek in de

meerderheid waren zodat u en uw mededaders probleemloos konden toeslaan. Deze daad getuigt van een schrijnend gebrek aan empathie en respect voor menselijke waardigheid. Het is een laffe aanval op iemand die zich niet kan verdedigen, wat de daad des te verwerpelijker maakt. De gepleegde feiten, die niet alleen getuigen van een gebrek aan respect voor de waardigheid van anderen, maar bovendien onaanvaardbaar geweld tegen een kwetsbare persoon inhouden, zijn volkomen onverenigbaar met de waarden die onze samenleving hoog in het vaandel draagt. Dit incident, samen met de talrijke eerdere verontrustende gedragingen en de niet gegrepen kansen, maakt duidelijk dat u zich herhaaldelijk heeft misdragen en geen blijk heeft gegeven van enige bereidheid om u aan de regels en normen van de Belgische samenleving te houden.

Uit het arrest van het Hof van Beroep d.d. 18.12.2024 blijkt: "De bewezen feiten tonen aan dat de beklaagde [u] geen enkel respect heeft voor andermans fysieke en psychische integriteit, zelfs niet voor deze van de meest kwetsbare personen. Dergelijk wansmakelijk en sadistisch getint crimineel gedrag dient dan ook streng veroordeeld te worden." Hoewel de correctionele rechtbank te Brugge u op 03.05.2024 veroordeelde tot een gevangenisstraf van 22 maanden, oordeelde het Hof van Beroep dat gezien de ernst van de feiten, uw onbetrouwbare persoonlijkheid, uw zwaar belanden strafregister en de kansen die u in het verleden al gekregen had dat enkel een effectieve gevangenisstraf van 3 jaar passend was om de maatschappij te beschermen en om u de ernst van de door u gepleegde feiten te doen inzien en u te trachten te weerhouden van recidive.

Het gegeven dat eerdere veroordelingen geen gedragswijziging tot stand brachten, toont aan dat u hardleers bent. Ze wijzen op een normvervaging en een asociale en agressieve ingesteldheid.

Zoals blijkt uit voorgaande bent u niet vatbaar voor tussenkomsten van Justitie. U werd veroordeeld tot werkstraffen, tot korte gevangenisstraffen en straffen met uitstel gekoppeld aan probatievoorwaarden. Voorwaarden die u naast zich neer legde. U greep geen van de u geboden kansen. U bent niet geneigd zich te conformeren aan de maatschappelijke norm dat u zich aan de wet moet houden.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit dat u verschillende veroordelingen door de Politierechtbank (10.03.2014, 26.01.2015, 09.11.2020, 18.03.2021, 04.10.2021, 15.11.2021, 07.02.2023) hebt opgelopen, waarvan 2 veroordelingen wegens verkeersinbreuken, verschillende veroordelingen wegens covid-inbreuken en vernieling. Ook deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. Door de Covid 19 maatregelen niet na te leven werd het draagvlak voor het volgen van de maatregelen aangetast en werd de volksgezondheid bedreigd.

Uit het strafdossier blijkt onder meer dat u kampt met een verslavingsproblematiek (alcohol, drugs). U hebt geen enkel document voorgelegd waaruit blijkt dat u uw verslavingen inmiddels onder controle zou hebben. Het valt niet uit te sluiten dat, eens u zich opnieuw in vrijheid bevindt, u opnieuw strafbare feiten zou plegen om in uw verslavingsproblematiek te voorzien.

Uw gedragingen getuigen van een gebrek aan normbesef, een immorele, oneerlijke ingesteldheid en een totaal gebrek aan respect voor de fysieke en psychische integriteit van een ander persoon, zo ook de meest kwetsbare in de maatschappij. U geeft blijk van een gevaarlijke en agressieve ingesteldheid en kampt met een verslavingsproblematiek. Doordat u eerdere kansen om u te herpakken onbenut liet, blijft er een risico dat u opnieuw strafbare feiten pleegt. U trekt geen lessen uit uw eerdere veroordelingen of de maatregelen die aan u opgelegd werden. U blijkt de ernst van uw daden niet in te zien, noch schijnt u te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt dan ook voor de maatschappij een gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag zal herhalen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen."

De verzoeker brengt hiertegen slechts enkele beweringen in, zonder deze concreet te onderbouwen. Zo beweert hij dat de psychosociale dienst van de gevangenis van Brugge kon vaststellen dat hij spijt en empathie heeft, dat hij alle opgelegde justitiële betalingen wil doen en dat hij in de gevangenis disciplinair geen problemen stelt, dat hij vanuit de gevangenis verder werkt aan zijn reklassering en rehabilitatie, dat hij er ook de nodige agressiebegeleiding volgt en momenteel drugsvrij is, dat hij *intra muros* verschillende vertrouwensfuncties heeft uitgeoefend en ook binnenkort zal toegelaten worden om te verblijven op de drugsvrije afdeling. Hiermee doet de verzoeker geen afbreuk aan de gedegen motieven inzake het risico op recidive dat de verweerder heeft gestoeld op verzoekers veelvoudige antecedenten, de aard van de gepleegde feiten, verzoekers ingesteldheid en zijn onbehandelde drugs- en agressieproblematiek. Waar de verzoeker thans met een aantal beweringen naar voor komt en waar hij stelt dat de verweerder daar geen rekening mee heeft gehouden, gaat de verzoeker bovendien voorbij aan het gegeven dat hij uitdrukkelijk

werd uitgenodigd om zijn hoorrecht uit te oefenen, waarop hij zeer gelaten reageerde en hier tot op de dag van de bestreden beslissing niet op inging. Hieromtrent wordt in de bestreden akte op goede gronden het volgende vastgesteld: *“Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. Op 11.03.2025 werd u in de gevangenis van Brugge door de terugkeerbegeleider gesproken in verband met het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode ontzegd zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren.*

U reageerde gelaten en verklaarde het document te zullen invullen samen met uw advocaat.

Op het moment van het opstellen van onderhavige beslissing heeft de Administratie noch de ingevulde vragenlijst, noch bijkomende stukken van u ontvangen. Aldus liet u op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die uw dossier kenmerken toen u de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor uw belangen op te komen en uw standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken.”

Er kan de verweerder dan ook niet worden verweten geen rekening te hebben gehouden met de pas achteraf, in het kader van het voorliggende beroep, geuite beweringen die op zich geen steun vinden in de stukken van het administratief dossier.

Voorts blijkt uit het administratief dossier evenmin en wordt het niet concreet aangetoond dat de verzoeker opnieuw een relatie heeft met S.V. Waar de verzoeker stelt dat hij zijn hele volwassen leven hier doorbracht en waar hij op zeer algemene wijze gewag maakt van zijn integratie, valt niet in te zien hoe deze elementen het vastgestelde actuele en ernstige gevaar voor de openbare orde zouden kunnen weerleggen. Uit de verdere motieven van de bestreden beslissing blijkt overigens dat de verweerder wel degelijk verzoekers banden met België in rekening heeft genomen. De verzoeker toont niet aan dat de verweerder op onredelijke wijze zou hebben besloten dat verzoekers persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

In de mate dat de verzoeker nog betoogt dat moet worden nagegaan in welke mate er alternatieve en minder verregaande maatregelen beschikbaar zijn om hetzelfde doel te bereiken, volstaat het dat de gemachtigde aangeeft om welke redenen zij de thans bestreden beslissing neemt en is zij er niet toe gehouden om te motiveren waarom andere maatregelen op het verblijfsrechtelijke vlak - nog daargelaten de vraag dewelke dat dan volgens de verzoeker zouden kunnen zijn - niet zouden kunnen volstaan.

De verzoeker maakt niet aannemelijk dat de verwerende partij op onwettige, kennelijk onredelijke, onzorgvuldige of disproportionele wijze is overgegaan tot de beëindiging van verzoekers verblijfsrecht met toepassing van artikel 44bis, §1, van de Vreemdelingenwet.

3.1.3. In een tweede middelonderdeel voert de verzoeker de schending aan van artikel 8 van het EVRM.

Deze bepaling luidt als volgt:

*“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.
2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van ‘s lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen”.*

Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privé- en gezinsleven is niet absoluut. Het garandeert geen enkel recht voor een vreemdeling om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 115; EHRM 24 juni 2014, Ukaj/Zwitserland, § 27) en het kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39; EHRM 10 juli 2014, Mugenzi/Frankrijk, § 43). De verdragsstaten hebben het recht, op grond van een vaststaand beginsel van internationaal recht, behoudens hun verdragsverplichtingen, met inbegrip van het EVRM, de toegang, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen te controleren (EHRM 26 juni 2012, Kurić en a./Slovenië (GK), § 355; zie ook EHRM 3 oktober 2014, Jeunesse/Nederland (GK), § 100). De staat is aldus gemachtigd om de voorwaarden voor de binnenkomst, het verblijf en de verwijdering van niet-onderdanen vast te leggen.

Niettemin kunnen in bepaalde gevallen binnenkomst-, verblijfs- en verwijderingsmaatregelen aanleiding geven tot een schending van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven, zoals gewaarborgd onder artikel 8 van het EVRM.

Wanneer er sprake is van een situatie van weigering van voortgezet verblijf, zoals een beëindiging van een langdurig verblijfsrecht, dan vormt zulke maatregel een inmenging in de uitoefening van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven. Bijgevolg dient in dat geval het tweede lid van artikel 8 van het EVRM in overweging te worden genomen. Binnen de grenzen, gesteld door artikel 8, tweede lid, van het EVRM, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien (legaliteit), ze geïnspireerd is door één of meerdere in deze bepaling vermelde legitieme doelen (legitimiteit) en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om één van deze doelen te bereiken (proportionaliteit).

Het verblijfsrecht van de verzoeker wordt beëindigd op grond van artikel 44bis, §1, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing heeft aldus een wettelijke basis, wat is bevestigd bij de bespreking van het eerste middelonderdeel. Het is verder niet betwistbaar dat de bestreden beslissing een legitiem doel nastreeft, met name de bescherming van de openbare orde. De inmenging in het privé- en gezinsleven van de verzoekende partij voldoet bijgevolg aan de formele voorwaarden, bepaald in voornoemd artikel 8, tweede lid, van het EVRM.

Vervolgens moet worden nagegaan of de inmenging ook voldoet aan de laatste voorwaarde, de proportionaliteit. Deze laatste vereiste impliceert dat er een belangenafweging plaatsvindt waarbij een "*fair balance*" moet worden gevonden tussen het belang van de vreemdeling en diens familie enerzijds, en het algemeen belang van de Belgische samenleving bij het voeren van een migratiebeleid en het handhaven van de openbare orde anderzijds (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Letland (GK), § 113; EHRM 23 juni 2008, Maslov/Oostenrijk (GK), § 76). In deze belangenafweging moeten vanzelfsprekend alle van betekenis zijnde feiten en omstandigheden kenbaar worden betrokken.

Uit het betoog in het tweede middelonderdeel komt naar voor dat de verzoeker zich zowel op een gezinsleven als op een privéleven beroept dat hij in België stelt te hebben ontplooid.

Wat het gezinsleven betreft, verwijst de verzoeker enerzijds naar een relatie met een Belgische onderdane, mevrouw S.V. De verzoeker beperkt zich echter tot de loutere en bijzonder vage bewering dat hij (opnieuw) een relatie heeft met haar. Hij brengt geen enkel stuk bij om deze beweerde relatie, laat staan het duurzaam karakter ervan, te staven. Bovendien heeft de verzoeker hiervan ook geen melding gemaakt toen hem op 11 maart 2025 een vragenlijst werd overhandigd in het licht van het vervullen van het hoorrecht zoals voorzien in artikel 62, §1, van de Vreemdelingenwet. In deze vragenlijst werd onder meer de uitdrukkelijke vraag gesteld of de verzoeker een duurzame relatie heeft in België, waarbij eveneens werd gevraagd om hiervan nadere informatie en de nodige stavingstukken over te maken. Van de door de verzoeker beweerde actuele partnerrelatie is bovendien geen spoor terug te vinden in het administratief dossier. Er is dan ook niet aangetoond dat de verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing voorbij is gegaan aan enige daadwerkelijk bestaande partnerrelatie in België.

Wat verzoekers banden met zijn moeder betreft, wordt in de bestreden beslissing de volgende afweging gemaakt:

"Uit uw administratief dossier blijkt dat uw moeder M. A. (geboren op xx.xx.1980 te Kinshasa, Belgische nationaliteit sinds 12.05.2011) sinds 10.02.2025 uit de registers afgeschreven is naar het buitenland (Frankrijk). U kreeg op 12.04.2012 verblijfsrecht op basis van gezinshereniging met uw moeder. Tussen 12.04.2012 en 26.06.2018 stonden jullie officieel op hetzelfde adres ingeschreven. Zij komt u niet bezoeken in de gevangenis.

(...)

De relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen (...) valt enkel onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) indien het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid, andere dan gewoonlijke affectieve en emotionele banden, wordt aangetoond (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, §33; eveneens: EHRM 2 juni 2015, K.M./Zwitserland, § 59). Uit uw administratief dossier blijkt niet dat er sprake zou zijn van bijkomende elementen van afhankelijkheid, noch van een relatie die dusdanig hecht is dat deze valt onder de door artikel 8 van het EVRM geboden bescherming tussen u en uw ouders en/of tussen u en uw halfbroer. Zij komen u niet bezoeken in de gevangenis en er wordt niet aangetoond dat u op een andere manier regelmatig contact onderhoudt met hen. Uw ouders hebben de Belgische nationaliteit en uw halfbroer heeft recht op verblijf in België. Zij kunnen België allen vrijelijk in- en uitreizen en kunnen desgewenst contact met u onderhouden middels (korte)

bezoeken aan u in de Republiek Congo dan wel een ander land alsook middels de moderne communicatiemiddelen. De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit, is zodanig dat uw familiale belangen geen voorrang hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Mogelijks heeft u nog andere familieleden in België. Voor al uw familieleden met legaal verblijf in België geldt dat zij met u contact kunnen opnemen via moderne communicatiemiddelen of via periodieke reizen naar de Republiek Congo of daar waar u zich zal vestigen.

Dat het contact met familieleden in België moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van uw eigen misdadig gedrag. De maatschappij heeft het recht zich te beschermen tegen mensen die door hun persoonlijk gedrag een gevaar betekenen voor anderen.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.”

Door enkel vaagweg te verwijzen naar het gegeven dat hij in 2012 zijn moeder in België vervoegde en door louter te beweren dat hij in de Republiek Congo geen levende familieleden meer heeft, zonder echter te betwisten dat zijn moeder hem niet komt bezoeken in de gevangenis en dat zij naar het buitenland (Frankrijk) is afgeschreven sinds 10 februari 2025 (hetgeen strookt met de gegevens van het administratief dossier), toont de verzoeker niet aan dat de banden met zijn moeder dermate hecht zijn en wijzen op een bijzondere band van afhankelijkheid, derwijze dat er sprake zou zijn van een door artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven in België. Evenmin maakt de verzoeker aannemelijk dat de gemachtigde onredelijk handelde waar hij stelt dat verzoekers familiale banden geen voorrang mogen hebben op het gerechtvaardigde belang bij het vrijwaren van de openbare orde.

Voor het overige stelt de verzoeker zelf dat hij geen broers of zussen heeft in België, dat de relatie met zijn biologische vader verstoord is en dat hij geen contact meer heeft met zijn stiefbroer. Ook op dit punt wordt bijgevolg niet aangetoond dat de bestreden beslissing een onevenredige inmenging uitmaakt in enig in België ontwikkeld familie- of gezinsleven.

De verzoeker betoogt voorts op algemene wijze, met verwijzing naar een uitgebreide rechtstheoretische uiteenzetting, dat de verweerder geen redelijke afweging heeft gemaakt van de relevante elementen uit zijn dossier en hij is van mening dat de inmenging in zijn privé- en gezinsleven niet proportioneel is. Wat zijn privéleven betreft, beperkt de verzoeker zich tot de loutere en vage verwijzing naar zijn ononderbroken, jarenlange verblijf in België sedert 2012. Hieromtrent werd in de bestreden akte het volgende gesteld:

“Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is echter niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

U bent in de Republiek Congo geboren. U verkreeg verblijfsrecht in België op basis van een aanvraag gezinshereniging met uw moeder. U was 18 jaar oud toen u in België aankwam. Inmiddels bent u 30 jaar oud.

Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociaal leven zich hier afspeelt.

Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, België verlaat. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijke uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en acute gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat uw gedrag, dat een ernstige verstoring van de openbare orde vormt, blijkt geeft van de afwezigheid van de wil om werkelijk te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt van het plegen van strafbare feiten. U staat duidelijk aan de rand van de maatschappij. Uit het vonnis van de Correctionele Rechtbank van Brugge d.d. 03.05.2024 bleek dat u uw dagbesteding beschreef als “rondhangen en slapen, soms op straat soms bij vrienden”. Uit het administratief dossier blijkt dat u sinds 28.05.2021 dakloos bent. Op 28.05.2021 werd u afgevoerd van ambtswege, tussen 18.01.2022 en 04.08.2023 stond u ingeschreven op een referentieadres van het OCMW van Oostende, waarna u opnieuw afgevoerd werd van ambtswege. Vanaf 06.02.2024 staat u opnieuw ingeschreven op het referentieadres van het OCMW van Oostende. Gezien voorgaande kan u niet ernstig voorhouden dat u een duurzame verankering in België kent. Op

04.05.2023 werd het Parket ingelicht omwille van verdachte handelingen met uw identiteitsdocument. U had uw verblijfskaart minstens 8 maal verloren.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen zouden zij u kunnen komen bezoeken.

Uit Dolsis blijkt dat u via korte contracten gewerkt hebt in België. Van een langdurige tewerkstelling is geen sprake. Het gegeven dat dat u gewerkt hebt, is niet van dien aard om onderhavige maatregel te milderen. De opleidingen en de werkervaring die u in België hebt opgedaan kunnen alleen maar in uw voordeel werken bij het vinden van werk in de Republiek Congo. Er liggen geen stukken voor dat u in Congo of elders geen job zou kunnen vinden om in uw levensonderhoud te voorzien.

Het wordt niet betwist dat een terugkeer naar de Republiek Congo aanpassingen van u zal vergen. Zelfs indien de integratie aldaar wat moeizamer zou kunnen verlopen, maakt dit niet dat deze integratie onmogelijk is of dat er onoverkomelijke belemmeringen daartoe zouden zijn. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben. Er kan niet zonder meer aangenomen worden dat u geen andere banden dan uw nationaliteit meer zou hebben met de Republiek Congo alwaar u geboren en opgegroeid bent en tot uw 18 jaar geleefd hebt. Mogelijks hebben uw familieleden in België nog contact met familie en/of vrienden in Congo die u tijdelijk zouden kunnen opvangen tot u weer een eigen bestaan opgebouwd hebt. Bovendien kan uw familie in België en in het buitenland u desgewenst ook vanuit België ondersteunen bij uw re-integratie in de Congoelse samenleving, eventueel door financiële steun.

De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden."

Hieruit blijkt dat de gemachtigde alle haar kenbare elementen heeft betrokken in de vereiste belangenafweging. De verzoeker is slecht geplaatsd waar hij de gemachtigde verwijt geen "zo grondig als mogelijk onderzoek" te hebben gevoerd. Zoals hoger reeds meerdere malen werd aangestipt, is de verzoeker immers zelf in gebreke gebleven om de specifieke elementen van zijn privé- en of gezinsleven in België mee te delen naar aanleiding van de uitnodiging van 11 maart 2025 tot het uitoefenen van het hoorrecht. Bij gebreke aan medewerking door de verzoeker zelve kon de gemachtigde zich uiteraard enkel baseren op de elementen die reeds blijken uit de stukken van het administratief dossier. De verzoeker toont niet aan dat de gemachtigde verzuimd zou hebben om de hem voorliggende elementen op een redelijke en correcte wijze af te wegen tegen de belangen van de Belgische staat bij het vrijwaren van de openbare orde.

De verzoeker vergenoegt zich tot slot met een algemene theoretische uiteenzetting omtrent de Boultif-Uner-criteria. Hij toont evenwel niet *in concreto* aan op welk vlak de gemachtigde - die uitgebreid heeft gemotiveerd inzake artikel 44bis, §4, van de Vreemdelingenwet - hieraan niet zou zijn tegemoetgekomen.

De verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat de gemachtigde disproportioneel en in strijd met artikel 8 van het EVRM heeft gehandeld door te stellen dat de bescherming van de openbare orde zwaarder doorweegt dan de privé- en gezinsbelangen die de verzoeker kan laten gelden zodat de inmenging in zijn privé- en gezinsleven gerechtvaardigd is.

3.1.4. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de verzoeker niet aantoont dat de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en/of evenredigheidsbeginsel door de bestreden beslissing werden geschonden.

Evenmin wordt een schending van artikel 8 van het EVRM of van artikel 44bis van de Vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt.

3.2. Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie december tweeduizend vijftwintig door:

C. DE GROOTE, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN, griffier.

De griffier, De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE